

Handelingen

1 - 2 - 3 - 4 - 5

VLAAMSE RAAD

ZITTING
1990-1991

Vergaderingen van oktober 1990

ACADEMISCHE ZITTING

ACTUELE VRAGEN

ADVIESCOMITE BRUSSEL

HUISVUILVERBRANDINGSOVEN GRIMBERGEN

INTERPELLATIES

MIGRANTENKINDEREN IN HET ONDERWIJS

ORGANISATIE EN ERKENNING LOKALE RADIO'S

PROGRAMMA-AANBOD BRT EN VTM

VASTE COMMISSIE VOOR TAALTOEZICHT

VASTSTELLING WAPEN, VLAG, VOLKSLIED EN FEESTDAG VLAAMSE
GEMEENSCHAP

VERDELING VLAAMS GEMEENTEFONDS

WERKGROEP MIGRANTEN

Inhoud

Nr. 1 Dinsdag 16 oktober 1990 Plechtige openingsvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1

Opening van de gewone zitting 1990-1991, blz. 1

Rouwhulde, blz. 1

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 1

Boodschappen, blz. 1

Benoeming van het Bureau, blz. 2
Spreker : de heer G. Verhaegen

Toespraak van de Voorzitter, blz. 2

Academische Zitting, blz. 5
Sprekers : de heren G. Verhaegen, L. Hancké, A. Denys, P. Van Grembergen, G. Annemans

Nr. 2 Woensdag 17 oktober 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 17

Boodschap, blz. 17

Samenstelling van Commissies
Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 17

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier c.s. houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap – 174 (1988/1989) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 17
Sprekers : mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer M. Olivier

Artikelsgewijze bespreking, blz. 20

Voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy c.s. houdende de organisatie en erkenning van lokale radio's – 285 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 14

Voorstel van decreet van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's – 315 (1989-1990) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking, blz. 21
Sprekers : de heren D. Van Mechelen, M. Bartholomeeussen, A. De Beul, A. Denys, Minister P. Dewael, de heren H. Van Dienderen, E. Van RompuY

Voorstel tot verdaging, blz. 35

Artikelsgewijze bespreking, blz. 35

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het vestigen van de zetel van de Vlaamse Executieve op het Martelaarsplein te Brussel

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het met de Brusselse Executieve in verband met het Martelaarsplein gesloten akkoord, blz. 39

Sprekers : de heer H. Suykerbuyk, Minister G. Geens, de heer G. Annemans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 43

Nr. 3 Woensdag 17 oktober 1990 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 45

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het negeren, door de Vlaamse Executieve, van de door de Vlaamse Raad op 7 februari 1990 aangenomen resolutie betreffende maatregelen om een einde te maken aan de compensatiepolitiek, blz. 45

Sprekers : de heer A. Denys, Minister G. Geens

Motie van aanbeveling, blz. 47

Interpellatie van de heer H. Lauwers tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over zijn houding ten opzichte van een verzuiningsdebat in de Vlaamse Raad, blz. 48

Sprekers : de heer H. Lauwers, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het uitblijven van de dijkwerken die de streek van Rupelmonde moeten beveiligen tegen overstromingen, blz. 49

Sprekers : de heer A. Denys, Minister J. Sauwens, mevrouw M. De Meyer, Minister G. Geens

Interpellatie van de heer R. Daems tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het aandeel van het Bestuur der Postchecks in de Vlaamse thesaurie, blz. 55
Ingetrokken

Interpellatie van de heer J. Cuyvers tot de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, over de handelwijze van AROL-Antwerpen, blz. 55
Ingetrokken

Interpellatie van de heer R. Daems tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterverontreiniging van het Demerbekken, blz. 55
Sprekers : de heer R. Daems, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heren J. Dufaux, G. Janzegers

Motie van orde

Persoonlijk feit, blz. 60
Sprekers : de heer R. Daems, mevrouw T. Merckx-Van Goey

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer R. Daems tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de waterverontreiniging van het Demerbekken, blz. 60

Sprekers : Minister T. Kelchtermans, de heren R. Van Hooland, R. Daems, G. Janzegers, mevrouw T. Merckx-Van Goey

Ontwerp van decreet tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds – 385 (1989-1990) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 64
Sprekers : de heren C. Lisabeth, E. Beysen, Minister L. Van den Bossche, E. Vankeirsbilck, H. De Loor, E. Van Vaerenbergh, L. Hancké, R. Van Hooland

Regeling van de werkzaamheden, blz. 73

Nr. 4 Donderdag 18 oktober 1990 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 75

Ontwerp van decreet tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds – 385 (1989-1990) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking (Voortzetting), blz. 75
Sprekers : Minister L. Van den Bossche, de heren E. Beysen, R. Van Hooland

Artikelsgewijze bespreking, blz. 81

Regeling van de werkzaamheden, blz. 83

Nr. 5 Donderdag 18 oktober 1990
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 85

Begrotingen

Indiening en verwijzing, blz. 85

Begrotingsstukken

Indiening en verwijzing, blz. 85

Ontwerpen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 86

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 86

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 87

Beleidsbrief

Indiening en verwijzing, blz. 87

Verslagen van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 87

Advies van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 87

Aanvullende adviezen van de Raad van State

Indiening en verwijzing, blz. 88

Adviezen van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

Indiening en verwijzing, blz. 88

Verslagen

Indiening, blz. 88

Jaarverslag

Indiening, blz. 88

Rapport

Indiening, blz. 88

Motie

Indiening, blz. 89

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 89

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 89

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 89

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 89

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 89

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer J. Dufaux tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over aanhoudende stankoverlast in Sint-Truiden, blz. 90

Actuele vraag van de heer G. Bossuyt tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschaps-

minister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de aanwezigheid van schadelijke stoffen in de ondergrond van de E 17 tussen Kortrijk en Rijsel, blz. 91

Actuele vraag van de heer H. Suykerbuyk tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de mogelijke bouw van een verbrandingsoven te Schelle, blz. 92

Actuele vraag van mevrouw F. Brepoels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de jacht in het Schulensbroek, blz. 93

Motie van orde

Persoonlijk feit, blz. 95

Spreker : de heer F. Vreven

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer C. Lisabeth tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over een aanvraag voor een vergunning tot exploitatie van een slibstort in de Callemoeievijver te Nazareth

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over het eventueel aanwenden van de zandwinningsput Callemoeie te Nazareth als slibstortplaats

Actuele vraag van de heer A. Deneir tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over het verzoek tot het storten van baggerspecie in de Callemoeievijver te Nazareth, blz. 95

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer, over maatregelen betreffende de veiligheid op de Ring rond Waregem, blz. 99

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer J. Geysels tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over mogelijke vrijstelling van milieueffingen, blz. 100

Sprekers : de heer J. Geysels, Minister T. Kelchtermans, de heer L. Hancké

**Adviescomité Brussel
Werkgroep Migranten**

Samenstelling, blz. 104

Voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy C.S. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's
— **285** (1989-1990) — Nrs. 1 tot 14

Voorstel tot verdaging, blz. 104

Sprekers : de heren A. Denys, A. De Beul, E. Van Rompuy

Vaste Commissie voor Taaltoezicht

Voordracht van kandidaten voor de benoeming van vijf vaste en vijf plaatsvervangende leden van de Vaste Commissie

voor Taaltoezicht — Nederlandse afdeling, blz. 106

Ontwerp van decreet tot vaststelling van de regelen inzake de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds

— **385** (1989-1990) — Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 106

Voorstel van decreet van de heer M. Olivier C.S. houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap
— 174 (1988-1989) — Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming, blz. 107

Spreker : de heer J. Geysels

Voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy C.S. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's

— **285** (1989-1990) — Nrs. 1 tot 14

Voorstel tot verdaging, blz. 109

Aangehouden stemmings, blz. 109

Hoofdelijke stemming, blz. 112

Sprekers : de heren A. Denys, H. Van Dienderen, M. Bartholomeeussen, E. Van Rompuy

Motie van aanbeveling van de heer W. De Vlieghere C.S. tot besluit van de op 9 juli 1990 door de heren F. Vermeiren, W. Cortois en L. Peeters gehouden interpellaties tot de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting, over de vestiging van een huisvuilverbrandingsoven te Grimbergen
— **376** (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 114

Sprekers : de heren M. Capoen, W. Cortois, L. Peeters, F. Vermeiren, W. De Vlieghere

Motie van aanbeveling van de heren J. Geysels en P. Van Grembergen tot besluit van de op 9 juli 1990 door de heer H. Van Dienderen gehouden interpellatie tot de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur, over het programma-aanbod van BRT en VIM
— **377** (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 117

Spreker : de heer H. Van Dienderen

Motie van aanbeveling van de heer G. Annemans C.S. tot besluit van de op 10 juli 1990 door de heer F. Dewinter gehouden actuele interpellatie tot de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs, over de aanwezigheid van migrantenkinderen in het onderwijs
— **378** (1989-1990) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 119

Regeling van de werkzaamheden, blz. 120

2e vergadering

Woensdag 17 oktober 1990
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer A. De Beul, Ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 10.05 uur.*

De Voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

A. Leysen, M. Mahieu, V. Vanderheyden, W. Van Durme, R. Van Steenkiste ; gezondheidsredenen.

Jozef Bosmans, I. Egelmeers, W. Martens, G. Sprockeels, J. Timmermans, R. Uyttendale, O. Van den Broeck ; buitenslands.

H. Adriaensens, H. Candries, F. Cauwenberghs, O. Lefeber, A.-M. Neyts-Uyttebroeck ; ambtsverplichtingen.

BOODSCHAP

De Voorzitter : Bij brief van 16 oktober 1990 deelt de Voorzitter van de Conseil de la Communauté française mee dat voornoemde Raad zich ter

vergadering van die dag heeft geconstitueerd.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De Voorzitter : Dames en heren, voor de CVP-fractie is :

- in de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften de heer Uyttendaele als vast lid vervangen door de heer Félicien Bosmans ;

- in de Commissie voor Buitenlandse en Externe Aangelegenheden de heer Steverlynck als vast lid vervangen door de heer De Clerck.

Voor de SP-fractie is :

- in de Commissie voor Samenwerking de heer Laridon als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Garcia ;

- in de Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften de heer Laridon als vast lid vervangen door de heer Van Steenkiste en de heer Van Steenkiste als plaatsvervangend lid door de heer Leo Peeters ;

- in de Commissie voor de Media de heer Van Steenkiste als vast

lid vervangen door de heer Van der Maelen ;

- in de Commissie voor Onderwijs en Vorming de heer Laridon als vast lid vervangen door de heer Seeuws en de heer Seeuws als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw De Meyer ;

- in de Interparlementaire Commissie van de Nederlandse Taalunie de heer Laridon als vast lid vervangen door de heer De Bremaeker.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer M. Olivier c.s. houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap - 174 (1988-1989) - Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Olivier c.s. houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap.

De algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Merckx-Van Goey, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw T. Merckx-Van Goey, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer

De Raad boog zich over het voorstel van decreet van Eerste Ondervoorzitter M. Olivier (CVP) houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap. Op 4 onthoudingen na genoot het voorstel de unanieme instemming van de Raad

de Minister, collega's, zoals op 30 maart 1988 mag ik vandaag verslag uitbrengen van de werkzaamheden in de Commissie voor Cultuur. Toen werd namelijk in plenaire vergadering het ontwerp van decreet besproken dat zou worden goedgekeurd op 30 april 1988 en dat het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap bepaalde.

Op 26 september diende de heer Olivier een voorstel van decreet bij de Commissie voor Cultuur van de Vlaamse Raad in om andermaal onder meer het wapen van de Vlaamse Gemeenschap vast te stellen.

Op verzoek van het Bureau van de Raad heeft de Voorzitter van de Raad er het standpunt van het Bureau weergegeven. Hij was van oordeel dat de feestelijkheden rond tien jaar Vlaamse Raad een goede gelegenheid waren om het door de Vlaamse Raad gebruikte wapen – dat hetzelfde is als het wapen van de Vlaamse Gemeenschap – aan te passen. Daartoe werd het voorstel van

collega Olivier als basis van discussie genomen.

Destijds is kennelijk een heraldische en historische vergissing begaan in de voorstelling van het wapen van de Vlaamse Gemeenschap. Toen de Vlaamse Raad het wapen vastlegde, werd gepleit voor continuïteit. Maar men legde het advies van deskundigen, namelijk van de Vlaamse Heraldische Raad, naast zich neer. Zo hebben de kroon boven de leeuw en de vijf sterren die de leeuw omringen geen historische grondslag aangezien in het wapen van de Graven van Vlaanderen – waarop het wapen van de Vlaamse Gemeenschap is gebaseerd – de gekroonde leeuw nooit voorkwam. Daarenboven zouden de vijf sterren zogenaamd verwijzen naar de vijf Vlaamse provincies. Maar in de heraldiek hebben sterren een heel andere betekenis. Het voorstel van collega Olivier heeft dan ook tot doel deze vergissingen weg te werken en rekening te houden met het deskundig advies van de Vlaamse Heraldische Raad.

Niet alleen bleek de argumentatie om te streven naar continuïteit in het gebruik van het wapen – op verzoek trouwens van de Executieve – onvoldoende. Daarnaast stemde het briefhoofd van het door de Vlaamse Raad en Executieve gebruikte papier niet overeen met de tekst van het in april 1988 goedgekeurde decreet.

– De heer L. Vanvelthoven, Voorzitter, treedt als Voorzitter op

Samengevat werd door collega Olivier voorgesteld de kroon boven de leeuw en de vijf sterren in het huidige wapen weg te laten. In bijlage van mijn verslag vindt u een model van het nieuwe wapen.

De Commissie heeft het voorstel eenparig goedgekeurd, samen met een amendement van de heer Olivier dat bepaalt dat dit decreet vanaf 16 oktober 1990 van kracht wordt zodanig dat de Vlaamse Raad bij de eerste dag van haar viering – namelijk gisteren – gebruik kan maken van het nieuwe wapen.

Ik meen dat door dit decreet orde op zaken wordt gesteld. Van nu af aan heeft de Vlaamse Gemeenschap officieel als wapen een gouden leeuw van sabel geklauwd en getongd van keel.

Mijnheer de Voorzitter, dit voorstel van decreet werd eenparig goedgekeurd. Ik vraag aan de Raad om bij de stemming dezelfde unanimititeit aan de dag te leggen. **(Applaus)**

De Voorzitter : Ik dank mevrouw Merckx-Van Goey voor haar verslag. De heer Olivier heeft het woord.

De heer M. Olivier (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, eerst en vooral wens ik de rapporteur te danken voor haar getrouw verslag van het verloop van de werkzaamheden in de Commissie.

Als hoofdindieners van dit voorstel van decreet stel ik het op prijs even de lange geschiedenis van het wapen, de vlag en het volkslied uiteen te zetten. Het voorwerp van het voorstel van decreet is, zoals de rapporteur heeft gezegd, bepaalde zaken in verband met de symbolen van de Vlaamse Gemeenschap op punt te stellen.

De Vlaamse Gemeenschap viert haar

Olivier

twintigste verjaardag. Op 21 oktober 1990 zal de Vlaamse Raad tien jaar bestaan.

Deze twee heuglijke verjaardagen voor het Vlaamse volk werden gisteren tijdens de plechtige openingszitting van de Vlaamse Raad door de Voorzitter en de Voorzitters van de fracties uitvoerig in de kijker geplaatst. Op passende wijze en met de nodige fierheid werd in de diverse toespraken teruggeblikt op de wijze waarop het Vlaamse volk zijn politieke zelfstandigheid binnen het kader van het unitaire België kon bevestigen. De aandacht werd niet alleen gevestigd op het verleden, maar evenzeer op de grote uitdagingen waarvoor wij zullen worden geplaatst in België, in Europa en in de wereld.

De Vlaamse Gemeenschap bezit een eigen identiteit die op een passende en universeel herkenbare wijze kan en moet worden gesymboliseerd. Een eigen wapen, een eigen vlag, een eigen volkslied en een eigen feestdag zijn symbolen waarmee de Vlaamse Gemeenschap haar eigenheid wenst te bevestigen voor zichzelf alsook in haar relaties met de buitenwereld.

Het voorliggende voorstel van decreet beoogt deze symbolen van de Vlaamse Gemeenschap op een passende heraldische, historische en wetenschappelijk verantwoorde wijze te bepalen. Dit voorstel van decreet kent een lange voorgeschiedenis die ik nu, zij het enigszins beknopt, wens te schetsen.

In uitvoering van de op 24 december 1970 herziene grondwet, werd op 21 juli 1971 de wet betreffende de bevoegdheid en werking van de Cultuurraden voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap en voor de Franse Cultuurgemeenschap goedgekeurd. De culturele materies waarvoor de Cultuurraden bevoegd waren, werden in deze wet opgesomd.

Gebruik makend van de pas verworven culturele autonomie werd op 16 mei 1972 door onze vroegere collega de heer Raskin een voorstel van decreet tot instelling van de nationale symbolen van de Nederlandse Cultuurgemeenschap ingediend. In het

voorstel werden deze symbolen als volgt bepaald : Een klauwende zwarte leeuw op gele achtergrond zou de vlag sieren, De Vlaamse Leeuw zou het volkslied worden en elk jaar zou op 11 juli de Vlaamse feestdag worden gevierd.

In de Commissie voor het Reglement bleek tijdens de discussie dat alle leden eensgezind achter het algemeen opzet van het voorstel stonden. De discussie betrof voornamelijk het vaststellen van de vlag. Moest de leeuw al of niet een rode tong en klauwen hebben en op welke achtergrond zou deze leeuw moeten worden afgebeeld ? Het geamendeerde voorstel, waarin bepaald wordt dat de vlag een zwarte leeuw op een gouden veld zou worden, werd door de Commissie eenparig goedgekeurd.

Tijdens de openbare bespreking in de Cultuurraad werden onder meer vragen gesteld bij de noodzaak van een heraldisch en historisch verantwoorde keuze van symbool bij de vaststelling van de vlag alsook bij de afwezigheid van de Regering in de Commissie van de Cultuurraad tijdens de behandeling van het voorstel van decreet. In diverse uiteenzettingen werd ervoor gepleit het advies van de Raad van State in te winnen. De afbakening van de nog prille culturele autonomie was niet voor iedereen duidelijk.

Het advies van de Raad van State was, volgens de heer Van Elslande, Minister van Binnenlandse Zaken, overbodig op voorwaarde dat de Nederlandse Cultuurraad aan zijn decretale vaststelling van de eigen symbolen geen gevolgen zou koppelen die het voorwerp uitmaken van de nationale bevoegdheidsdomeinen. In concrete werd hierbij gedacht aan het verlenen van een vakantiedag op de feestdag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap. Het advies van de Heraldische Raad was volgens de Minister wel aangewezen teneinde de vastlegging van de symbolen, voornamelijk met betrekking tot de vlag, op een wetenschappelijk verantwoorde wijze te laten gebeuren. Uiteindelijk werd het voorstel van decreet opnieuw naar de Commissie verwezen.

In de daaropvolgende besprekingen

werd onder meer gevraagd of het wel opportuun was om decreetgevend op te treden. De gewestvorming was immers nog niet gerealiseerd. Volgens dezelfde interpellant waren de gekozen symbolen daarenboven verouderd. Luidens het advies van de meerderheid in de Koninklijke Commissie voor Volkskunde was de keuze van de zwarte leeuw heraldisch verantwoord. Uiteindelijk werd het advies van de Raad van Adel, ingewonnen door de Regering, gevolgd. De heer Raskin betreurde dit, daar het voorstel van decreet, los van enige historische overwegingen, tot doel had de vlag van de Vlaamse Beweging als symbool te kiezen.

Het geamendeerde voorstel van decreet werd tenslotte op 22 mei 1973 goedgekeurd. Dit decreet van 6 juli 1973 tot instelling van een eigen vlag, een eigen volkslied en een eigen feestdag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap bepaalde het volgende :

- de vlag : in goud een leeuw van sabel, geklauwd en getongd van keel ;
- het volkslied : de eerste twee strofen van De Vlaamse Leeuw ;
- de feestdag : 11 juli van elk jaar.

Vier koninklijke besluiten van 5 juli 1974 gaven ten dele uitvoering aan het decreet van 6 juli 1973. Deze besluiten regelden respectievelijk volgende zaken :

- de uitvoering van het volkslied van de Nederlandse Cultuurgemeenschap ;
- de uitvoering van het nationaal volkslied ;
- de bevestiging van de openbare gebouwen met de vlag van de Nederlandse Cultuurgemeenschap ;
- de bevestiging van de openbare gebouwen.

Op 21 december 1978 werd bij koninklijk besluit een subcommissie heraldiek opgericht bij de Koninklijke Commissie voor Landschappen en Monumenten.

In 1980 verwierf de Vlaamse Ge-

Olivier

meenschap, in het kader van de staatshervorming, rechtspersoonlijkheid. Op 21 oktober 1980 werd de Vlaamse Raad de opvolger van de Nederlandse Cultuurraad.

Op 27 oktober 1987 werd door de heer Dewael, Gemeenschapsminister voor Cultuur, een ontwerp van decreet tot vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap ingediend bij de Vlaamse Raad.

Twee belangrijke overwegingen lagen aan de basis van dit ontwerp :

Ten eerste, het decreet aanpassen aan de nieuwe juridische structuren die tot stand kwamen door de staats-hervorming van 1980.

– In het decreet werd immers een nationaal begrip, meer bepaald de Nederlandse Cultuurgemeenschap, gebruikt.

– Krachtens de bijzondere wet van 8 augustus 1980 werd in plaats van de Koning de Vlaamse Executieve belast met de uitvoering van de decreten. Bepaalde besluiten ter uitvoering van het decreet van 6 juli 1973 waren nog niet genomen.

Ten tweede, het decreet vertoonde enkele lacunes en schoonheidsfouten.

– Er was geen wapen vastgesteld, niettegenstaande een wapen of althans enkele elementen ervan normaliter gebruikt worden voor de bepaling van de vlag.

– In de bepaling van de vlag – artikel 2 van het decreet – werd in tegenstelling tot het heraldisch gebruik een metaal, namelijk in goud in plaats van een kleur, namelijk in geel vermeld.

Het ontwerp zou tevens een decreetale basis moeten geven aan het gebruik van het wapenschild op de briefwisseling van de Vlaamse Gemeenschap.

In dit ontwerp van decreet werd het wapen bepaald als zijnde in goud een gekroonde leeuw van sabel, geklauwd en getongd van keel, omringd met vijf sterren.

Hierbij werd afgeweken van het advies van de op 11 april 1987 opgerichte Vlaamse Heraldische Raad. Conform dit advies was in het voorontwerp van decreet, zoals principieel goedgekeurd door de Vlaamse Executieve op 30 juli 1987, het wapen bepaald als zijnde in goud een leeuw van sabel, geklauwd en getongd van keel.

Op 8 november 1987 werd de Vlaamse Raad ontbonden. Op 23 februari 1988 werd het ontwerp van decreet van 27 oktober 1987 op advies van de Vlaamse Executieve opnieuw ahangig gemaakt bij de Vlaamse Raad.

De huidige officiële Vlaamse Leeuw, het wapen van de Vlaamse Gemeenschap, werd aldus vastgelegd bij decreet van 13 maart 1988. Zoals de Vlaamse Heraldische Raad in haar advies betoogde, stemt dit officiële wapen niet overeen met het Vlaamse symbool waarvan de geschiedenis teruggaat tot 1162.

Het eeuwenoude Vlaamse symbool werd in 1162 door Filips van de Elzas, Graaf van Vlaanderen, voor het eerst op een zegel gebruikt. Het wapen van de Graven van Vlaanderen had, in tegenstelling tot het huidige wapen, geen kroon en was evenmin omringd door vijf sterren. Doorheen de lange Vlaamse geschiedenis werd het wapen van de Graven van Vlaanderen nooit afgebeeld als een gekroonde Vlaamse Leeuw.

In de heraldiek is geen enkel voorbeeld bekend waarbij een ster een provincie voorstelt.

Zowel geschiedkundig als heraldisch is de beschrijving van het wapen van de Vlaamse Gemeenschap in het decreet van 13 maart 1988 dus grondig fout.

Vandaag wordt een nieuw voorstel van decreet houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap aan uw goedkeuring voorgelegd. Dit door mij op 26 januari 1989 ingediende voorstel van decreet, werd mede ondertekend door collega's uit alle erkende fracties van de Vlaamse Raad.

De Vlaamse burgerzin eist dat de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Raad en de Vlaamse Executieve, de nodige moed opbrengen om de gemaakte fouten te herstellen. Vooral nu de tweede fase van de staatshervorming van 1988 verwezenlijkt is, moet de Vlaamse Gemeenschap zich waardig profileren.

Tot slot wens ik de Voorzitter van de Vlaamse Raad, de Voorzitter en de leden van de Commissie voor Cultuur te danken voor de vlotte wijze waarop dit voorstel van decreet in de Commissie werd goedgekeurd. Tevens dank ik in het bijzonder de verslaggever mevrouw Merckx-Van Goey voor haar uitstekend verslag. (Applaus)

De Voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Olivier c.s. houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 59bis van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

– **Aangenomen.**

Artikel 2

De Vlaamse Gemeenschap heeft een wapen, een vlag, een volkslied en een feestdag.

– **Aangenomen.**

Artikel 3

De Vlaamse Gemeenschap heeft als

Voorzitter

wapen : in goud een leeuw van sabel, geklauwd en getongd van keel.

- Aangenomen.

Artikel 4

De vlag van de Vlaamse Gemeenschap is geel met een zwarte leeuw, rood geklauwd en getongd.

- Aangenomen.

Artikel 5

Het volkslied van de Vlaamse Gemeenschap bestaat in de eerste twee strofen van de „De Vlaamse Leeuw” op tekst van Hippoliet van Peene en muziek van Karel Miry.

- Aangenomen.

Artikel 6

De feestdag van de Vlaamse Gemeenschap is 11 juli.

- Aangenomen.

Artikel 7

Het decreet van 13 april 1988 tot vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap wordt opgeheven.

- Aangenomen.

Artikel 8

Dit decreet treedt in werking op 16 oktober 1990.

- Aangenomen.

De Voorzitter : De artikelsgewijze bespreking is gesloten. We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele voorstel van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer E. Van Rompuy c.s. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's

- 285 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 14

VOORSTEL VAN DECREET van de heren A. Denys, D. Van Mechelen en G. Verhofstadt houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's

- 315 (1989-1990) - Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De Voorzitter : Aan de orde zijn het voorstel van decreet van de heer Van Rompuy c.s. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's en het voorstel van decreet van de heren Denys, Van Mechelen en Verhofstadt houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's, die door de Commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het eerstgenoemde voorstel van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Van Mechelen, verslaggever, heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, naar analogie met soortgelijke besprekingen in het verleden werden er door de Commissie twee verslaggevers aangeduid, mevrouw Annie Leysen, die vandaag wegens gezondheidsredenen verontschuldigd is en ikzelf. Wij hebben beiden de hoorzittingen en het debat gevolgd, de verslagen nagelezen en hebben uiteindelijk een definitief verslag aan uw goedkeuring voorgelegd. De werkwijze die door onze Commissie werd gevolgd, namelijk de organisatie van een viertal hoorzittingen, gevolgd door evenveel Commissievergaderingen, gaf ons zonder twijfel de mogelijkheid het fenomeen vrije of lokale radio uit diverse invalshoeken te bekijken. Zo waren er onder meer hoorzittingen met mensen van de Raad van niet-openbare Radio's, de Vlaamse Federatie van Lokale Radio's, kabinetsleden van het kabinet van de Minister van Post, Telegrafie en Telefonie, afgevaardigden van de BRT, mensen van radio's

Contact, Dolfijn, Maeva en Spes over de specifieke toestand in het administratief arrondissement Brussel Hoofdstad. Uiteindelijk heeft de Commissie over de beide voorstellen van decreet, enerzijds ingediend door de heren Denys, Verhofstadt en Van Mechelen en anderzijds door de heer Erik Van Rompuy, ook adviezen gevraagd aan de Raad van State, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen en de Vlaamse Media-raad. Op deze wijze heeft nadien de inhoudelijke bespreking van de beide voorstellen van decreet plaatsgehad, waarbij de Commissie er de voorkeur aan gaf uit te gaan van de tekst van collega Van Rompuy. Dit heeft tot een lijvig verslag van 88 bladzijden geleid dat u ongetwijfeld hebt kunnen inkijken en waarnaar ik graag verwijs. Uiteindelijk heeft op 10 juni na een tweede lezing de stemming plaatsgehad. Het voorstel van decreet werd aanvaard met 9 stemmen tegen 2.

Graag maak ik van deze gelegenheid gebruik om het standpunt van mijn fractie toe te lichten.

Collega's, de PVV was, is en blijft voorstander van een globale aanpak van de mediaproblematiek. De PVV stelt echter vast dat de huidige rooms-rode coalitie, daarin slechts schoorvoetend gevolgd door de Volksunie, gestart is met een ware afbraakpolitiek van het door de liberale Cultuurministers Poma en Dewael gevoerde mediabeleid.

Het decreet houdende organisatie en erkenning van de niet-openbare radio's dat door deze Raad werd goedgekeurd op 6 mei 1982, het door de SP zo gewraakte kabeldecreet dat leidde tot het opstarten van VTM en het doorbreken van het BRT-monopolie, heeft het Vlaamse medialandschap fundamenteel gewijzigd. De Vlaamse beeldindustrie en het Vlaamse lied kenden een ongekende renaissance.

Ondanks diverse inspanningen van Minister Dewael weigert de huidige Vlaamse Regering hardnekkig om verdere stappen te zetten die noodzakelijk zijn om ons medialandschap verder decretaal te regelen teneinde Vlaanderen voor te bereiden op de

Van Mechelen

Europese en internationale uitdaging.

Ik onderschrijf dan ook de woorden van SP-voorzitter Frank Vandembroucke wat het mediabeleid betreft van de huidige Vlaamse Regering : waar vroeger de PW het verschil bepaalde, is het nu blijkbaar de SP die voor een radicale koerswijziging zorgt.

Het grenzeloos gekibbel tussen CVP en SP over het media-dossier hebben bovendien geleid tot een nefaste salapolitiek.

Het eerste voorbeeld van deze strategie was de gedeeltelijke wijziging van het BRT-decreet en van de wet van februari 1987 betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie. Om tegemoet te komen aan de verhoogde druk vanuit BRT-milieus en aan diverse verkiezingsbeloftes werd beslist de financieringswijze van de openbare omroep aan te passen. Met één pennetrek werd een einde gemaakt aan de succesvolle en vooral duidelijke CVP-PVV-politiek uit het verleden. Privé-televisie- en radiozenders moeten met privé-middelen worden gefinancierd. De openbare televisie- en radio-omroep dient door de overheid met gemeenschapsgeld te worden gefinancierd. In de plaats van eerst en vooral de rol en opdracht van de openbare omroep opnieuw te bepalen om op de gewijzigde omstandigheden te kunnen inspelen, werd een totaal overbodig nieuw decreet doorgedrukt. Wij stellen echter vast dat dit nog maar een eerste signaal van een gewijzigde mediapolitiek van de huidige meerderheid was. Door immers de BRT-radio toe te laten, of eerder te verplichten om publiciteit te maken, bouwde men impliciet de taktiek in om in een volgende fase de grotere lokale radio's aan te pakken.

Onder het mom van het aanbinden van de strijd tegen de ketenvorming wordt op een subtiel manier de klok in het radio-gebeuren bijna tien jaar teruggedraaid.

De PW erkent dat het decreet van mei 1982 dringend aan actualisering toe was. De experimentele fase was inderdaad voorbij en de uitbouw van

een goed uitgebalanceerd decreet was noodzakelijk om het fenomeen vrije radio's opnieuw te kanaliseren.

Onze fractie diende dan ook een eigen voorstel van decreet in dat samen met dat van collega Van Rompuy kon worden besproken.

Beide voorstellen van decreet verschillen essentieel op één punt met elkaar : terwijl CVP en SP radicaal kiezen voor kleinschaligheid, opteert de PW voor twee soorten vrije radio's. Het landschap van de vrije radio's is immers na meer dan tien jaar geconsolideerd. Terwijl in het begin zowat iedereen met een eigen radio de ether in ging, zijn het nu nog de overtuigden, in de praktijk de beter georganiseerden, die overblijven. Dat zijn er echter honderden, zodat zonder twijfel kan worden gezegd dat het fenomeen vrije radio een bestand iets is in ons mediabestel en dat daarvoor door de overheid een plaats moet worden voorbehouden in het medialandschap.

Er kan echter evenmin worden voorbij gegaan aan het essentieel onderscheid tussen twee soorten vrije radio's. Enerzijds zijn er de vrije radio's die als ambitie hebben een volwaardige radioprogrammatie te verzorgen en over een voldoende groot gebied uit te zenden. Zij kunnen dan ook worden beschouwd als het privé-alternatief voor Radio 2. Anderzijds zijn er de vrije radio's waarvan de uitzendingen gericht zijn naar een lokale gemeenschap en die hun programmatie daarop afstemmen.

De PW meent dat beide soorten vrije radio's moeten kunnen voortbestaan en overlevingskansen krijgen. Dit kan enkel indien de handelspubliciteit op de radio, zoals trouwens ook op de televisie, uitsluitend wordt voorbehouden aan de vrije radio's.

De vrees dat vrije radio's met een groter zendbereik kleinschalige vrije radio's van de kaart zouden vegen, is onzin. Immers, in zulk een gedachtengang zou de BRT alle vrije radio's reeds lang in de vergeethoek hebben geduwd. Niets blijkt echter minder waar !

Beide soorten radio's hebben hun luisterpubliek, dat evenwel gedeelte-

lijk overlappend zal zijn. Het is echter een vaststaand feit dat de burgers geïnteresseerd zijn in wat in hun onmiddellijke omgeving gebeurt, evenals zij bereid zijn om zich te integreren in het sociale leven van hun gemeenschap.

Er bestaat dus ook een markt voor kleinschalige vrije radio's en voor de handelspubliciteit op deze radio's. Daartegenover willen wij vrije radio's die een regionaal karakter wensen te vertonen, in de toekomst de kans geven hun creativiteit te uiten. Op het vlak van de televisie is er uiteindelijk een positieve concurrentie ontstaan tussen de openbare omroep en de privé-maatschappij. Dit moet ook kunnen op het vlak van de radio. Indien men dit standpunt niet wil aanvaarden bewijst men impliciet dat men het fenomeen vrije radio een langzame dood wil laten sterven. De PVV wil dit niet laten gebeuren en zal het debat heropenen door nog vóór de eindstemming van het decreet-Van Rompuy een nieuw voorstel van decreet in te dienen met betrekking tot de erkenning en organisatie van regionale radio's met als maximaal zendbereik een gebied van aangrenzende arrondissementen.

In de Commissie werd herhaaldelijk gezegd dat het technisch perfect mogelijk is om drie soorten radio's naast elkaar te laten bestaan. Er zijn op de frequentiebanden voldoende mogelijkheden om plaats te maken voor een frequentieband voor de openbare omroep, een tweede subband voor de regionale niet-openbare radio's en een derde subband voor de lokale radio's.

Op deze wijze zouden er in genoemde tweede subband een twintigtal regionale radio's met een uitzendvermogen van 1 kilowatt kunnen functioneren. De derde subband blijft dan voorbehouden voor de kleinschalige lokale radio's met een maximaal uitzendvermogen van 100 watt en met een gewaarborgde comfortzone van 8 kilometer. De Franse Gemeenschap heeft immers ook voor deze optie gekozen.

Wij verzetten ons dan ook met klem tegen het CVP-SP voorstel van decreet, dat tevens een ongekende bu-

Van Mechelen

reaucratie oplegt aan de lokale radio's. Enerzijds wil men het fenomeen vrije radio terug verwijzen naar een verregaand amateurisme, terwijl men anderzijds procedures en spelregels gaat opleggen die nauwelijks uitvoerbaar zijn. Door de lokale radio's in een strikt keurslijf te willen plaatsen en iedere vorm van niet-amateurisme onmogelijk te maken, dreigt men terug te keren naar uitsluitend vrijwilligerswerk dat op lange termijn niet houdbaar zal zijn en tevens kwalitatief een verarming zal betekenen.

Beide voorstellen van decreet hebben wel gemeen dat ze wat de erkenning betreft een aanzienlijke verbetering inhouden tegenover het oude decreet. Zo was bijvoorbeeld de erkenningsprocedure onoverzichtelijk, langdurig en ingewikkeld. Beide voorstellen van decreet hebben de verdienste eenvoudiger te zijn.

Het verschil is echter dat het CVP-voorstel een verstrekkende betutting van de werking van de lokale radio's beoogt, daar waar het PW-voorstel deregulering als ordewoord verkiest. Het PVV-decreet opteert voor een ruime omschrijving, inbegrepen de grootheid van het verzorgingsgebied, waarna het landschap zijn invulling kan krijgen binnen de dynamiek van de vrije radio's zelf.

Tot slot wijs ik de indiener van het voorstel erop dat de stemming over zijn decreet bijzonder ongelegen komt. Wij kunnen niet voorbij aan het feit dat op 13 oktober jongstleden de nieuwe frequenties en zendschema's in werking traden ingevolge de laatste erkenningsronde. Er is dus geen enkele reden om in deze aangelegenheid overhaast tewerk te gaan. De rechtszekerheid van de lokale radio's is immers nog voor geruime tijd gewaarborgd.

Naar aanleiding van de bespreking van beide voorstellen van decreet en de gevraagde adviezen aan de Raad van State is echter een heel ander probleem aan het licht gekomen dat in feite eerst decretaal zou moeten worden behandeld alvorens het nieuwe voorstel van decreet goed te keuren.

Ik verwijs hier graag naar de nota die de diensten van de Vlaamse Raad hebben gemaakt op verzoek van de Commissie Media naar aanleiding van het advies van de Raad van State. In die nota wordt een bijzonder groot belang gehecht aan het arrest van het Arbitragehof van 25 januari 1990 dat zegt dat inzake radio-omroep en televisie de bevoegdheid in haar geheel is overgedragen aan de Gemeenschappen. Wat de lokale radio's betreft komt de bevoegdheid zowel in verband met de erkenning als in verband met de aflevering van de zendvergunningen volledig toe aan de Gemeenschap en haar Executieve. Ik verwijs naar wat op bladzijde 4 van de nota is geschreven: Vermits de voorliggende voorstellen van decreet op dit vlak onvolledig zijn en derhalve, eens gestemd, geen uitwerking kunnen ressorteren vooraleer het ontwerp met betrekking tot de zendvergunning is goedgekeurd, komt het ons voor dat het aangewezen is zowel zendvergunning als erkenning in één globaal ontwerp onder te brengen zodat de problematiek van de lokale radio's één geheel kan uitmaken.

Deze zinsnede, geformuleerd door de juristen van de Vlaamse Raad, was voor de PW-fractie een duidelijke wenk naar een globale aanpak van de problematiek van de lokale radio's.

Er was geen haast, want de erkenningen zijn gebeurd op 13 oktober. De PW-fractie betreurt dan ook ten stelligste dat dit ontwerp van decreet vandaag wordt besproken. Onder meer om deze redenen zal de PW-fractie dit voorstel van decreet niet goedkeuren. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer Bartholomeeussen heeft het woord.

De heer M. Bartholomeeussen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, in de eerste plaats dank ik de verslaggevers voor hun uitstekend en volledig verslag, daarom kan ik zeer kort zijn.

In de toelichting bij het voorstel van decreet van de heer Van Rompuy en consorten, houdende de organisatie en erkenning van lokale radio's

staat : Dit voorstel van decreet wil, uitgaande van dezelfde basisbeginselen die aan de grondslag lagen van het decreet van 6 mei 1982, met name het mogelijk maken van kleinschalige, niet-openbare radio's die de communicatie tussen de bevolking van kleinere leefgemeenschappen bevorderen en dit na programmatie en programma's die zowel gericht zijn op animatie, ontspanning, informatie als op vorming.

Door deze formulering en door de essentiële veranderingen die door het nu besproken voorstel aan het decreet van 6 mei 1982 worden aangebracht, sluit dit voorstel van decreet geheel aan bij de filosofie die de SP inzake deze materie steeds heeft verdedigd.

Wanneer ik spreek over de voor ons essentiële veranderingen, dan denk ik vooral aan de invoering van normen die de ketenvorming moeten uitsluiten, het hanteren van het begrip lokale radio's in plaats van openbare radio's, de wijzigingen inzake c& samenstelling van de Raad van de Lokale Radio's, de waarborgen dat bij de berichtgeving, ook bij de kleinschalige lokale radio's, de journalistieke deontologie in acht zal worden genomen, de verkorting van de erkenningsprocedure en de machtiging tot het uitzenden van handelspubliciteit.

De SP is tevreden over het feit dat er in dit voorstel van decreet overgangsbepalingen werden opgenomen. Om tegemoet te komen aan de adviezen van de Raad van State, de SERV, de Mediaraad en rekening houdend met de resultaten van vijf hoorzittingen, heb ik samen met de heer Sarens verschillende amendementen ingediend. Deze amendementen werden door de Commissie aangenomen. De Commissie is dus duidelijk niet over één nacht ijs gegaan om de tekst op te stellen.

De SP-fractie zal dit voorstel van decreet goedkeuren. Wij menen immers dat het een positieve bijdrage zal leveren tot het medialandschap. **(Applaus)**

De Voorzitter : De heer De Beul heeft het woord.

De heer A. De Beul (op de tribune) :

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, geachte collega's, het voorstel van decreet dat nu wordt besproken verschilt in essentie niet zoveel van het decreet van 6 mei 1982, het decreet op de niet-openbare radio's.

Bij de stemming van dit decreet beëindigde ik mijn betoog als volgt : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, wij zullen dit decreet goedkeuren met veel bedenkingen en veel reserves in het achterhoofd, maar desondanks met de hoop dat het met die kleinschalige, vrije, lokale, niet-openbare radio's niet al te zeer de spuigaten zal uitlopen.

Onze vrees werd indertijd ingegeven door de affiches van bepaalde vrije radio's met de slogan : Als straks uw oren tuiten, dan zijn wij dat. Deze vrees werd bewaarheid want sommige vrije radio's deden inderdaad onze oren tuiten.

Zoals ik reeds zei komt het nu voorliggende decreet vrijwel overeen met het vorige. Waarom was er dan een nieuw decreet nodig ? Ik meen dat collega Van Rompuy, initiatiefnemer van het decreet, dit zeer goed verwoord heeft tegenover Het Belang van Limburg wanneer hij zegt : In een notedop is de bedoeling van mijn voorstel dat de vrije radio's weer echt kleine plaatselijke radio's zouden worden en dat tegelijkertijd paal en perk wordt gesteld aan de ketenvorming. Dat is dan ook de nieuwe teneur van het decreet. Indien de bevoegde Minister zich had gehouden aan de tekst van het nu nog vigerende decreet, dan had men geen nieuw decreet moeten opstellen.

De heer H. Van Dienderen : Zeer juist.

De heer A. De Beul : Dat was blijkbaar zeer moeilijk. Ketenvorming mag niet op grond van het nu nog bestaande decreet. Artikel 4 is ter zake zeer duidelijk. Rechtstreeks of zijdelings een verbinding tussen twee of meer niet-openbare radio's tot stand brengen was door het vorige en is door het huidige decreet verboden, maar blijkbaar zijn er in ons land personen die niet kunnen lezen, ook niet wat er ter zake in de pers verschijnt, en die nog altijd beweren dat

zij niet tegen ketenvorming kunnen optreden. In een artikel in de Financieel Economische Tijd van 27 september 1986 wordt aangekondigd : Radio Contact wordt een franchising system. Er wordt zeer duidelijk uiteengezet wat dat betekent. Ik citeer uit dat artikel : Het is de bedoeling in de andere agglomeraties telkens één grote lokale radio te overhalen om franchise-nemer te worden zodat er een hele reeks vrije radio's over heel het land zouden ontstaan die allemaal gebruik maken van dezelfde naam, hetzelfde logo, hetzelfde programmasysteem, dezelfde aanpak. Verder wordt dat systeem nog beter uiteengezet en wordt duidelijk gemaakt dat het niet alleen gaat om het leveren van hardware maar ook van software.

Moet men nog een duidelijkere omschrijving hebben van wat ketenvorming is ? Men is er niet in geslaagd om, niettegenstaande deze gegevens, te bemerken dat er vrije radio's zijn die aan ketenvorming hebben gedaan. Dit moet niet alleen in de schoenen worden geschoven van de Minister van Cultuur die op dat vlak intellectueel wou tekort schieten, maar dit is ook te wijten aan de meerderheid en aan bepaalde groepen in de Executieve, alsook aan een aantal mensen in de Raad voor de niet-openbare Radio's die er zelfs bij de tweede erkenningsronde nog in slaagden tachtig van die ketenradio's opnieuw te doen erkennen.

Minister P. Dewael : Dat is intellectueel zeer eerlijk van u.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, ik stel vast dat er in deze Raad gemengde gevoelens zullen aanwezig zijn. Dat is het minste wat ik kan zeggen. Ik stel eveneens vast dat wij in deze Raad enorm aan bochtenwerk kunnen doen. Dat gezegd zijnde, wil ik toch onmiddellijk iets recht zetten in verband met een belangrijk punt dat collega Van Mechelen hier zopas op de tribune heeft behandeld. Het gaat om het volgende. In een artikel in het Belang van Limburg van 17 augustus 1990 zegt de Minister van Cultuur over het voorstel van collega Van Rompuy het volgende : Bovendien is de heer Van Rompuy in zijn voorstel het technisch

luik in verband met de zendvergunningen uit het oog verloren. Dat is een stommitieit, want dat had hij moeten weten. Het artikel vervolgt dan : De heer De Beul van de Volksunie wist dat kennelijk wel, want hij heeft bij de bespreking van het voorstel van de heer Van Rompuy in de Commissie Media van de Vlaamse Raad door een amendement bekomen dat de mogelijke uitvoering ervan onder de vorm van een decreet wordt opgeschort tot het verlenen van zendvergunningen eveneens in een Vlaamse wet geregeld is. Dit laatste betekent zowat het politiek blokkeren van het voorstel Van Rompuy waarvan de belangrijkste klemtonen zijn . . . Dan volgen een aantal gegevens over het decreet.

Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, dat is enorm straffe taal. Wie dat de pers heeft ingefluisterd heeft niets begrepen van wat in het decreet staat. Ik zal hun oren even laten tuiten, maar op mijn manier dan.

In dat fameuze persartikel bedoelt men dat het artikel 11 van het decreet, en ik zou u willen vragen mij te willen volgen, een blokkeringsmechanisme zou zijn op het huidige decreet. Dat is waar naar de verre toekomst toe, want in de verre toekomst zullen de erkenning en de zendvergunning inderdaad gelijktijdig moeten worden afgeleverd. Collega Van Mechelen heeft terecht onderstreept dat er een decreet moet komen waarbij het afleveren van de zendvergunning moet worden geregeld vermits dit in het huidige decreet niet het geval is. Wat is nu hit et nunc de bedoeling van het artikel 11 en welke zijn de gevolgen ervan ? Ik verwijs hiervoor naar artikel 14 dat in zijn paragraaf 2 het volgende bepaalt : De niet-openbare radio's, erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982, moeten evenwel binnen de zes maanden na de inwerkingtreding van dit decreet de bewijzen indienen bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap dat zij voldoen aan de bepalingen van onderhavig decreet, zonniet verliezen zij hun erkenning. U weet dat de erkenningen die thans vigeren, volkomen operationeel zijn en gelden voor negen jaar vanaf de datum van de erkenning verleend

De Beul

door de Vlaamse Executieve. Dege-
nen die niet in orde zijn met de bepa-
lingen van dit decreet krijgen zes
maanden de tijd om alles in orde te
brengen.

Artikel 5 somt de voorwaarden tot
erkenning op. Ik citeer er maar één
enkele voorwaarde uit : De roep-
naam, de herkenningmelodie, het
grafisch logo en alle andere identifi-
catiegegevens worden bij de Execu-
tieve ingediend samen met de erken-
ningsaanvraag. Iedere wijziging
wordt onmiddellijk aan de Executie-
ve meegedeeld, die deze wijziging
toetst aan de eerder aanvaarde er-
kenningsaanvragen.

Artikel 7 in fine luidt dan weer : De
melding bij de Executieve van wijzi-
gingen bij de betrokken lokale radio
met betrekking tot de in artikel 5 be-
paalde erkenningsvoorwaarden
wordt beschouwd als een nieuwe er-
kenningsaanvraag.

De heer D. Van Mechelen : Mag ik
u even onderbreken ? Mijn opmer-
king gaat verder en is ten gronde.

U vergist zich want u zegt dat door
het bepalen van een termijn van zes
maanden het decreet van de heer
Van Rompuy corrigerend kan optre-
den bij het decreet van 1982. De nota
van de diensten van de Vlaamse
Raad stelt op pagina 4 zeer duide-
lijk : De Raad van State wijst er te-
vens op dat door de regeling inzake
de erkenning zowel de bestaande als
de voorliggende voorstellen van de-
creet niet kunnen worden toegepast
vooraleer een regeling inzake de
zendvergunning is getroffen.

Als een lokale radio naar het Arbi-
tragehof gaat, denk ik dat de Minis-
ter aan het kortste eind trekt. Daar-
om moeten wij zo snel mogelijk het
voorstel van decreet goedkeuren in-
zake de mogelijkheid tot het afleve-
ren van een zendvergunning.

De heer A. De Beul : Mijnheer Van
Mechelen, het decreet waarbij de
zendvergunning wordt geregeld,
moet inderdaad worden goedge-
keurd. Ik neem nu de draad van mijn
redenering op. Via de artikelen die
ik heb voorgelezen kunnen de onre-

gelmatig erkende ketenradio's, ook
al zouden zij zich binnen de termijn
van zes maanden in orde willen bren-
gen, geen zendvergunning meer krij-
gen omdat de erkenning gekoppeld
is aan de zendvergunning. Het zou
moeten lukken dat de Minister van
Cultuur het decreet op de zendver-
gunningen binnen die zes maanden
rond krijgt. Snapt u nu de draagwijd-
te van artikel 11 ?

Het is mijn bedoeling de ketenradio's
van de markt te laten verdwijnen. Ik
ben van oordeel dat dit doel met deze
tekst wordt bereikt. **(Onderbreking
door de heer E. Van Rompuy)**

Ik heb nog enkele bijkomende op-
merkingen in verband met de tekst
van het decreet. Artikel 3, paragraaf
2, handelt over de samenstelling van
de Raad voor de Lokale Radio's en
stelt dat de verenigingen van de loka-
le radio's moeten worden geraad-
pleegd.. Er werd in dit verband een
amendement ingediend in de Com-
missie teneinde te bepalen over wel-
ke verenigingen het precies gaat. Uit-
eindelijk is dit amendement in de
Commissie niet aangenomen. Ik
merk dat het nu opnieuw is inge-
diend, naar ik aanneem door de Mi-
nister. Ik ben bereid dit amendement
goed te keuren want het is logisch dat
dit wordt geregeld vermits anders ter
zake onduidelijkheid blijft bestaan
en zulks een mogelijk beroep op de
Raad van State tot gevolg kan heb-
ben. De voorwaarde is natuurlijk dat
er geen tweede lezing aan wordt ge-
koppeld.

Bij artikel 3 is een amendement inge-
diend door de heren Denys en Van
Mechelen. Ik wil dat meteen behan-
delen. Eigenlijk strekt dit amende-
ment ertoe het decreet te ondermij-
nen. Het stelt zogenaamd voor regio-
nale radio's mogelijk te maken die
beperkt zijn tot enkele aangrenzende
arrondissementen, zoals collega Van
Mechelen daarnet op de tribune
heeft gezegd. Als ik de ingediende
tekst echter nauwkeurig lees, dan
blijkt dat het zendbereik zelfs groter
zou kunnen zijn dan een provincie.
Het grondgebied van een provincie
zou mogen worden bestreken, plus
de aangrenzende arrondissementen
uit de aangrenzende provincies.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer

de Beul, dat is niet de bedoeling. Het
probleem is technisch, dat weet u
ook. Wanneer bijvoorbeeld een vrije
radio wordt gevestigd op de grens
tussen Brabant en Antwerpen, maar
op het grondgebied Antwerpen, kan
die in feite half Vlaanderen bestrij-
ken. Om dat te vermijden hebben wij
na lang zoeken de formulering aan-
grenzende arrondissementen voorge-
steld zodat maximum drie arrondisse-
menten kunnen worden bestreken.

De heer A. De Beul : Ik geloof dat
dat uw bedoeling is, maar dan zou u
de tekst moeten aanpassen opdat hij
niet voor dubbele uitleg vatbaar zou
zijn.

De heer D. Van Mechelen : Ik heb
trouwens in de toelichting gezegd dat
het de bedoeling is maximum een
twintigtal regionale radio's te erken-
nen. Ik veronderstel dat dit duidelijk
illustreert wat de bedoeling is.

De heer A. De Beul : Onze stelling
is dezelfde als in 1982. Grote aggro-
meratieradio's, regionale radio's, en
à fortiori een nationale vrije radio,
aanvaarden wij niet omdat het regel-
rechte concurrenten zijn voor de
BRT. Bijgevolg zullen wij dit amende-
ment niet goedkeuren.

In dit verband rijst ook het probleem
dat de jongste weken weer eens te
berde is gebracht door de directeur-
generaal van VTM, namelijk de
vraag een wetgevende basis te schep-
pen voor een nationale vrije radio.
Volgens ons kan dat niet. Dat zou
ook voor de frequenties van de lokale
radio's moeilijkheden meebrengen
en hun mogelijkheden beperken, en
het zou ook een oplossing voor het
probleem van de Brusselse lokale ra-
dio's bemoedigen. Bovendien zou
zo'n nationale vrije radio nog eens
een grote hap van de reclame-inkom-
sten wegnemen waardoor de vrije ra-
dio's een bijkomend tekort zouden
krijgen. Door de reclame die op de
BRT wordt gevoerd zijn zij reeds een
stuk van de reclame-markt kwijt. Als
op die markt nog eens een nationale
VTh\$-radio zou worden losgelaten
weten wij allen wat de gevolgen zul-
len zijn. Ik weet wel dat de vrije ra-
dio's het hoofdzakelijk moeten doen
met streekgebonden reclame, maar
ik ben ook niet naïef. Een nationale

De Beul

vrije radio zou de kansen van de kleine radio's in ieder geval beperken.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik ben een beetje verwonderd dat de heer De Beul zich tot de PVV richt in verband met de aanvraag van VTM voor één landelijke zender. Ik herhaal klaar en duidelijk dat de PVV tegenstander is van het verlenen van een monopolie voor één landelijke zender aan VTM. Wij zijn wel voorstander van regionale zenders. Collega Van Mechelen heeft daarjuist uitgelegd dat wij een twintigtal lokale zenders interessant zouden vinden. Wij willen concurrentie, omdat wij denken dat concurrentie leidt tot kwaliteitsverbetering.

Ik vind dat wij hier een schijndebat aan het voeren zijn, waarbij men gezegd grote vrije radio's wil uitspeelen tegen kleine vrije radio's en vice versa. Daarover gaat dit debat niet. Volgens ons moet het debat gaan over de manier waarop in de toekomst betere kwaliteit kan worden geboden, en waarop wij ervoor kunnen zorgen dat de lokale radio's die alleen lokaal willen werken, waarvoor wij veel respect hebben, bestaansrecht kunnen behouden.

In de loop van de jaren is er een soort natuurlijke ordening gekomen waarbij er een aantal zijn die meer ambities hebben en duidelijk willen aantonen dat zij voor een groter gebied willen werken, die meer kwaliteit willen bieden en op die wijze een soort concurrentie voor de BRT betekenen. Wij zijn de mening toegedaan dat concurrentie tot kwaliteitsverbetering leidt. In die optiek willen wij aan VTM zeker geen monopolie geven voor één grote landelijke zender. Wij hebben dat één keer gedaan met de commerciële televisie maar u weet dat de reden daarvoor was dat televisie meer kost dan radio. Ik wil hier klaar en duidelijk zeggen dat wij geen monopolie wensen inzake één grote landelijke zender.

De heer A. De Beul : Mijnheer Denys, ik neem met genoegen akte van uw verklaring want dat betekent een zorg minder.

Tegenover het andere probleem, met

name de regionale radio's die eventueel als territorium de omvang van een provincie kunnen hebben, sta ik zeer huiverig. Bovendien, wanneer men in de feiten aan ketenvorming doet, komt men tot een identieke situatie als bij een nationale vrije radio. In die richting wensen wij niet mee te marcheren. In Vlaanderen zijn er reeds 378 vrije radio's in de ether. Ik denk dat dit genoeg moet zijn om het monopolie van de BRT in voldoende mate te relativiseren. Op die weg wensen wij u niet te volgen. Dat is onze keuze. Ik gun u natuurlijk het recht om uw keuze voorop te stellen maar onze keuze verschilt duidelijk van de uwe.

De heer A. Denys : Mijnheer De Beul, u hebt terechte bemerkingen geformuleerd in verband met de discussie rond zendvergunningen, erkenningen en de uitspraak van het Arbitragehof. Toch is er iets dat mij verwondert. U zegt – uw interpretatie kan juist zijn, ik weet het niet – dat zolang er geen nieuw decreet is gestemd inzake aanpassing van de zendvergunning er in feite aan geen enkele nieuwe lokale vrije radio die een erkenning vraagt een vergunning kan worden gegeven. Mijnheer de Voorzitter, dit is toch een discussie die mij doet nadenken over het decreet dat wij hier behandelen. Wij bespreken een voorstel van decreet dat tot gevolg heeft dat er geen enkele nieuwe erkenning kan gebeuren alvorens er binnen enkele maanden een ander voorstel van decreet wordt gestemd. Wij weten dus niet met zekerheid of er een dergelijk voorstel van decreet zal komen omdat dit voor een deel afhangt van onderhandelingen met de nationale Regering.

Mijnheer de Voorzitter, is het niet aangewezen de bespreking van dit voorstel op te schorten zodat wij in de praktijk geen initiatieven blokkeren. Zou het niet goed zijn onze diensten te vragen of de interpretatie die de heer De Beul geeft – ik heb de indruk dat hij gelijk heeft – juridisch correct is ? Moeten wij dit niet laten onderzoeken ? Ik stel dit voor om te vermijden dat wij heel wat zaken blokkeren. Dit loont toch de moeite !

De heer A. De Beul : Mijnheer de Voorzitter, mag ik mijn advies ter za-

ke geven ? Op dit ogenblik zijn er 378 lokale radio's erkend. Indien zij aan de bepalingen, vervat in het decreet dat zal worden gestemd, beantwoorden, dan kunnen zij blijven bestaan. Een tachtigtal lokale radio's, welke men ten onrechte heeft erkend omdat het ketenradio's waren, zullen een nieuwe erkenning nodig hebben. Dit zal maar kunnen, collega Denys, indien inderdaad een decreet op de zendvergunning zal zijn aangenomen. Het zijn de Minister van Cultuur en de Executieve die er spoed moeten achterzetten om een dergelijk decreet te maken en om ter zake te onderhandelen met de nationale Regering. Zij hebben daarvoor minstens zes maanden de tijd, want de niet in orde zijnde ketenradio's hebben ook zes maanden tijd om aan de reglementering te voldoen. Indien men daartoe niet overgaat, wordt het vanzelfsprekend zeer vervelend en dan kunnen zij zelfs geen nieuwe erkenning bekomen, ook al zouden zij voldoen aan de normen.

De heer A. Denys : Het zou verkeerd zijn dat wij vandaag decreten zouden goedkeuren die pas kunnen functioneren als men in de toekomst iets anders doet ; ik vind dit een ongezonde werkwijze. Indien wij een decreet uitwerken is dit om een bestaande toestand te verbeteren of te wijzigen, dit zonder rekening te houden met de toekomst. Dit is zeer gevaarlijk.

Uw voorstel betekent dus dat 80 vrije radio's in de problemen kunnen komen, dat zij zelfs niet kunnen erkend worden, ook al zijn zij bereid om zich aan te passen en hun toestand te regulariseren.

Collega's, indien dit het gevolg zou zijn van ons decreetgevend werk, dan vind ik het de moeite waard, mijnheer de Voorzitter, om dit te onderzoeken. Indien u mijn voorstel als een verdragingsmanoeuvre beschouwt, dan trek ik het in. Ik herhaal het : indien de Vlaamse Raad ernstig werk wil leveren, is het de moeite dit voorstel op te schorten.

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord voor een interruptie.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, collega's, los van het voorstel van de heer Denys, wens ik

Dewael

in dit verband even tussenbeide te komen.

Vooreerst repliceer ik op wat collega De Beul heeft gezegd in verband met de kleinschaligheid. Iedereen kent mijn politieke stellingname in verband met de niet-openbare radio's ; iedereen weet dat ikzelf het decreet van 1982 altijd heb aanzien als een eerste noodzakelijke stap. Ik heb echter steeds gehoopt dat wij decretaal een opening zouden maken om precies grootschalige naast kleinschalige initiatieven een kans te geven. Dit is een kwestie van een politieke meerderheid ; zij bestaat vandaag noch in de Executieve, noch in deze Raad. Ik ben dan ook democraat genoeg om mij daarbij neer te leggen.

Vervolgens kom ik tot de ketenvorming. Ik heb steeds gezegd dat de ketenvorming gedeeltelijk is gegroeid als een feitelijke reactie tegen de kleinschaligheid en als een poging om die enge grenzen de facto te doorbreken. Ik ben collega De Beul zeer dankbaar – en het getuigt van intellectuele eerlijkheid – omdat hij heeft vastgesteld dat ter zake het gebrek aan optreden zich niet alleen beperkt tot de Minister van Cultuur. Het beste bewijs daarvan is geleverd dat men bij de nieuwe erkenningsronde inderdaad aan een aantal van de vrije radio's, waarvan steeds vrij algemeen aanvaard werd dat het ketenradio's waren, probleemloos opnieuw de erkenning heeft verleend.

Ik voeg er nog een bijkomende dimensie aan toe : op een ogenblik dat ik, op basis van een rapport van mijn administratie, de Executieve heb gevat met een voorstel van procedure teneinde los van dit decreet, de radio's te vragen hun toestand te regulariseren, heeft de Executieve gemeend dit probleem naar een werkgroep te moeten verwijzen. Dit betekent alleen maar een bijkomend uitstel in hoofde van de betrokken radio's. Dit is het objectieve relaas van de feiten.

De ketenvorming en het invullen van het begrip ketenvorming moeten toch wel iets meer genuanceerd worden. Een belangrijke bemerking in verband met onze werkzaamheden

handelt over artikel 11 van het voorstel zoals het door de Commissie werd goedgekeurd. Collega De Beul heeft in de Commissie een amendement laten goedkeuren waardoor de Executieve, wil zij in de toekomst nog erkenningen verlenen, tegelijkertijd daarbij de zendvergunningen moet afleveren. Dit betekent dat het amendement van collega De Beul en de tekst, zoals goedgekeurd in de Commissie, in feite vooruitlopen op een situatie die werd teweeggebracht door een principieel standpunt van het Arbitragehof. Het Arbitragehof heeft, in antwoord op een prejudiciële vraag, gesteld dat alles wat met de technische zendvergunningen te maken heeft, ook het opstellen van het frequentieplan, niet langer de bevoegdheid is van de PTT, maar wel behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de Gemeenschappen. Naar mijn gevoelens betekent dit niet zozeer – ik denk dat de journalist waarover u sprak het niet verkeerd begrepen heeft – dat daardoor de ketenradio's in moeilijkheden komen. Wanneer zij niet in orde zouden zijn krijgen zij immers krachtens artikel 14 de mogelijkheid zich aan te passen en zich te conformeren aan het nieuwe decreet. Ik denk dus dat zij geen nieuwe erkenningsaanvragen moeten indienen als dusdanig, tenminste indien zij het bewijs kunnen leveren dat zij zich aan het decreet hebben geconformeerd.

Indien dit decreet wordt goedgekeurd mogen noch de Executieve noch ikzelf aan een eventuele nieuwe kandidaat een erkenning afleveren indien om één of andere reden een vrije radio zou verdwijnen en er bijgevolg een frequentie vrijkomt. Inderdaad, krachtens artikel 11 moet ik tegelijkertijd een technische zendvergunning kunnen afleveren.

Collega's, u mag ons niet betichten van opzettelijke vertraging of van dilatoire manoeuvres. Wij zijn immers op een zeer correcte manier onderhandelingen aan het voeren met de PTT op nationaal vlak. U weet echter allen dat de PTT zich zeer conservatief opstelt en van oordeel is dat zij ter zake wel bevoegd is niettegenstaande het arrest van het Arbitragehof en het advies van de Raad van State. Volgens mij kan men niet ko-

men tot een minnelijke schikking en de enige oplossing bestaat er dus in een eigen ontwerp van decreet op te stellen teneinde de Executieve ter zake te machtigen. Ik heb reeds een tekst klaar die ik binnen afzienbare tijd bij de Executieve zal indienen. Wij moeten deze tekst zo snel mogelijk kracht van decreet geven in de Vlaamse Raad. Ik wil er echter op wijzen dat wij, in afwachting van dit initiatief, geen nieuwe erkenning kunnen verlenen. De heer De Beul zegt dat dit geen groot probleem zal zijn vermits de vrije radio's op dit ogenblik toch allemaal opnieuw werden erkend. Ik wens er nochtans aan te herinneren dat ook regelmatig vrije radio's verdwijnen en dat de Vlaamse Executieve in het geval dit decreet wordt goedgekeurd, machteloos zal zijn tot op het ogenblik dat een technisch decreet zal worden goedgekeurd. (**Onderbreking door de heer E. Van Rompuy**)

Ik wens enkel duidelijkheid te geven in verband met de stand van zaken.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, ik kan uw uiteenzetting best volgen. Dit kan dan voor u alleen maar een aanleiding zijn om zo snel mogelijk werk te maken van het decreet op de zendvergunningen.

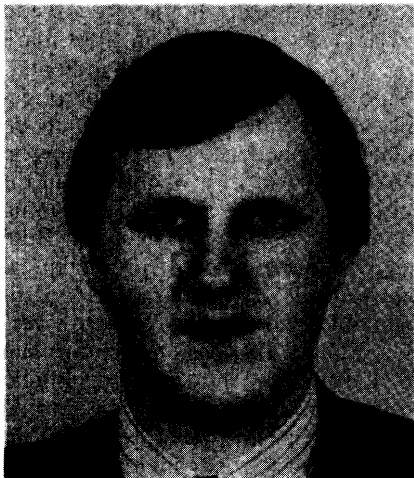
Minister P. Dewael : Maar dan uiteraard met alle financiële gevolgen vandien, vermits wij een eigen PTT-dienst zullen moeten organiseren.

De heer A. De Beul : Er zal ook meer kijk- en luistergeld zijn. (**Onderbreking door de heer E. Van Rompuy**)

Minister P. Dewael : Mijnheer Van Rompuy, het probleem zal zich hoe dan ook anders situeren. Er werd steeds gesteld : nieuwe bevoegdheden geeft recht op nieuwe middelen. Het Arbitragehof stelt echter geen nieuwe bevoegdheid vast, maar gaat er van uit dat de bevoegdheid steeds bij ons lag.

De Voorzitter : De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de Voorzitter, ik wil het debat niet nog ingewikkelder maken, maar toch wens ik het volgende te precisere-

Volksvertegenwoordiger D. Van Mechelen (PVV) bracht namens de Commissie Media verslag uit over het voorstel van decreet van de heer E. Van Rompuy (CVP) houdende organisatie en erkenning van lokale radio's

ren. Artikel 5, punt 7 van het nieuwe decreet vermeldt zeer duidelijk : de lokale radio's dienen in het Nederlands uit te zenden, behoudens afwijkingen toegestaan door de Executieve. Ik wens er nogmaals op te wijzen dat de Raad van State daarover een negatief advies heeft uitgebracht, opgevolgd door de Vlaamse Raad. Ik lees verder : de Raad van State stelt terecht dat artikel 23 van de Grondwet van toepassing is. De voorstellen van decreet zoals zij nu voorliggen zijn vatbaar voor vernietiging of onwettigverklaring.

Mijnheer De Beul, volgens mij wordt hier zeer raar legistiek werk verricht, allemaal in het teken van een vermomde strijd tegen ketenvorming. Zoals u weet, heeft trouwens ook onze fractie zich hiertegen uitgesproken. Volgens mij gaan we ter zake overhaast tewerk.

De heer A. De Beul : Mijnheer Van Mechelen, ik vind het een beetje ongelukkig dat u precies die passus uit artikel 5 citeerde. Inderdaad, het is duidelijk dat deze als enige bedoeling

heeft de Vlaamse Gemeenschap te beschermen. Dat heeft dus niets te maken met de vrije radio's als dusdanig.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer De Beul, ik zeg alleen dat het decreet op basis daarvan kan worden vernietigd. Wat zijn wij in feite aan het doen ? Misschien kunnen wij ook de redenering van de heer Van den Bossche volgen en geen advies meer vragen aan de Raad van State waardoor wij dan niet meer met dat soort problemen zullen worden geconfronteerd.

Minister P. Dewael : Ik wens ter informatie van de leden van deze Raad een bijkomende toelichting te geven betreffende het bevoegdheidsprobleem. Enerzijds hebben wij gepoogd tot een regeling te komen via contacten tussen de Gemeenschappen en de PTT. Tegelijkertijd heeft de Vlaamse Regering beslist aan het Arbitragehof, zich steunend op de uitspraak in verband met de prejudiciële vraag, de vernietiging te vragen van de artikelen 3, 10 en 11 van de nationale wet van 1979, die precies de bevoegdheid van de PTT regelen.

Het zijn die artikelen van de nationale wet waardoor de nationale overheid zijn bevoegdheid te buiten gaat waarvan de Vlaamse Regering en ook de Franse Gemeenschapsexecutieve de vernietiging vraagt door het Arbitragehof. De uitspraak wordt medio volgend jaar voorzien. Wij moeten dus goed weten dat wij een decreet zouden goedkeuren in verband met technische vergunningen op een ogenblik dat gelijktijdig voor het Arbitragehof een procedure loopt strekkende tot vernietiging van een aantal nationale bepalingen die door bevoegdheidsoverschrijding zouden zijn aangetast. Ik zeg dit gewoonweg ter informatie van de leden van de Raad.

De heer A. De Beul : Zoals u ziet, mijnheer de Minister, zijn de gevolgen van de staats hervorming soms zeer ingewikkeld !

De Voorzitter : De heer Denys heeft het woord voor een laatste interruptie.

De heer A. Denys : Mijnheer de

Voorzitter, naast de te verwachten opmerkingen op het terrein, bestaat toch een probleem van legistische aard. Het artikel 11 zegt : De Executieve levert gelijktijdig met de erkenning de zendvergunning af en trekt ze desgevallend ook gelijktijdig met de erkenning in. Concreet kan vandaag de Executieve geen zendvergunning afleveren. Er wordt dus een procedure voorgesteld die vandaag geen toepassing kan vinden. Is het dan een zo verregaande vraag vandaag voor te stellen dit probleem voorlopig op te schorten en het artikel 11 te schrappen door de indiening van een amendement. Nu wordt voorgesteld een bepaalde zaak goed te keuren die in de praktijk legistiek niet kan.

De heer A. De Beul : Collega Denys, het probleem is opgelost zodra de Minister klaar is met het decreet.

De heer A. Denys : Vandaag kan het dus niet en de toekomst is onvoorspelbaar. De Regering kan morgen vallen, er kan een andere coalitie komen, maar vandaag is in de tekst een zaak opgenomen die legistiek niet kan. Leveren wij dan ernstig werk door zoiets straks goed te keuren. Ik vind dit geen ernstig werk.

De heer A. De Beul : Collega Denys, u moet niet zeggen dat het legistiek niet kan, het kan er legistiek natuurlijk perfect in worden opgenomen, alleen is de uitvoering van dat artikel verbonden aan een voorwaarde. Wij hebben zo al tal van wetten gestemd, waarvan sommige bepalingen pas uitwerking kunnen hebben mits andere zaken in orde komen of aan andere bepalingen wordt voldaan.

Trouwens, het amendement werd door de opmerkingen van de Raad van State ingegeven. Om dit decreet nu te kunnen stemmen moest er een verwijzing zijn naar het afleveren van de zendvergunning. Wat kon men beter doen dan de zendvergunning koppelen aan de erkenning ? Meteen had men een bijkomende rem op de ten onrechte erkende ketenradio's. U mag ons ter zake toch niet als naïef beschouwen.

Minister P. Dewael : Dit is geen stelling die ik ten gronde heb ingeno-

Dewael

men, maar men dient toch te weten wat men doet. Men kan opteren voor de oplossing, zoals bepaald in artikel 11, wat tot gevolg heeft dat men in de periode, die vanaf morgen zal ingaan, niets meer kan doen. Men kan het anders opvangen door te zeggen dat het decreet pas in werking komt op het ogenblik dat het technische luik zal zijn geregeld. Dat is een andere benadering en bijgevolg mogen wij die twee niet op dezelfde hoogte plaatsen.

Ik wens dat iedereen terdege beseft dat artikel 11 impliceert dat de Vlaamse Regering, voor een onbepaalde periode, geen nieuwe erkenningen mag afleveren. Wanneer morgen, om welke reden dan ook, de vergunning van een aantal vrije radio's vervalt, dan mag geen nieuwe erkenning worden afgeleverd.

De heer A. De Beul : Het voorstel van de Minister is natuurlijk bijzonder sluw bedacht. Aldus zou de globale uitvoering van het decreet worden gekoppeld aan iets wat nog moet komen en waarvoor hij de sleutel in handen heeft. Dat wensen wij niet.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, ik stel voor de bespreking volledig op te schorten.

De heer A. De Beul : Het decreet is thans in behandeling. Collega Denys, het Reglement laat u wellicht toe de opschorting van de behandeling voor te stellen. U dient dat dan op het geëigende ogenblik ook te doen. In afwachting van het manœuvre van uwentwege wil ik tot de Minister nog het volgende zeggen.

De heer A. Denys : Het gaat hier niet om een manœuvre, maar om de wil goed werk te leveren. Het heeft geen zin slogans te verkondigen, die in de praktijk niet worden toegepast.

De heer A. De Beul : Het is toch wel erg dat wij de zaken niet meer bij hun naam mogen noemen. Gisteren werd hier nochtans voor openheid gepleit. Welnu, ik tracht zo open mogelijk te zijn.

De heer A. Denys : Daarbij dient u ook correct te zijn.

De heer A. De Beul : Mijnheer de Minister, ik wens u nog een aantal vragen te stellen.

De eerste betreft de handelsreclame die door de lokale radio's kan worden gevoerd. Voor zover ik weet is op dit ogenblik nog altijd het koninklijk besluit van 3 augustus 1987 van kracht dat in zijn artikel 1 bepaalt, ik citeer : De handelspubliciteit opgenomen in radio- en televisieprogramma's moet gegroepeerd worden in niet-opeenvolgende tijdsblokken, waarvan de totale duur een jaarlijks gemiddelde van twaalf minuten per uur zendtijd en een maximum van zes minuten per tijdsblok handelspubliciteit niet mag overschrijden. Dat is volgens mij de bestaande toestand. Ik denk dat de Minister het daarmee eens zal zijn.

Mijnheer de Minister, in het besluit dat de Executieve onlangs heeft getroffen om de handelsreclame op de BRT toe te laten staat het volgende, ik citeer : De handelspubliciteit opgenomen in de radioprogramma's van de BRT mag een maximum van zes minuten per uur niet overschrijden. De handelspubliciteit moet worden gegroepeerd in niet-opeenvolgende tijdsblokken, waarvan de duur maximaal drie minuten mag bedragen. U heeft dat voor de BRT bepaald, maar zal men hetzelfde voorschrijven voor de vrije radio's ? Deze vraag wordt enigszins doorkruist en beïnvloed door de tekst van het maxi-decreet, die mij ondertussen bekend is en waarin ter zake het volgende staat, ik citeer : De Vlaamse Executieve bepaalt de maximumduur van de reclametijdsblokken evenals het maximum aantal tijdsblokken per uur en per dag, met dien verstande, ten eerste, dat de zendtijd voor reclame niet meer mag bedragen dan vijftien procent van de dagelijkse zendtijd, ten tweede, dat de zendtijd voor reclame binnen een periode van één uur niet meer dan twintig ten honderd mag bedragen.

Mijnheer de Minister, het maxi-decreet neemt de in de Europese richtlijn vastgestelde limieten over. Mijn vraag ter zake is de volgende. De tekst van het maxi-decreet belet dus niet dat aan de vrije radio's dezelfde mogelijkheden of beperkingen als

aan de BRT worden opgelegd. Zal de Executieve hetzelfde systeem toepassen voor de vrije radio's als voor de BRT ?

Het decreet dat ter bespreking ligt, is zeer gedetailleerd en sluitend inzake de bestrijding van de ketenvorming, inzake de handelspubliciteit waarvoor speciale voorwaarden werden ingeschreven, inzake de specifieke opdracht van de lokale radio's, enzovoort. Graag vernam ik met welke middelen en met wie de Minister dit alles zal controleren ? Krachtens het voorstel van decreet kan een vergunning worden geschorst of ingetrokken indien de lokale radio de bepalingen van het decreet overtreedt. Maar ik zie ontelbare mogelijke overtredingen. De heer Denys heeft dan ook enigszins gelijk wanneer hij zegt dat dit decreet zeer regulerend is. Maar het verleden heeft bewezen dat wij sterk regulerend moeten optreden, willen wij voorkomen dat dit decreet totaal wordt uitgehold en dat de lokale radio's grootschalig zouden worden. Ik herhaal derhalve mijn vraag hoe de Minister de navolging van de diverse verplichtingen zal controleren.

Ik besluit mijn uiteenzetting met de opmerking dat dit voorstel van decreet de vrije radio's terugbrengt tot het lokale niveau, dat de formule van de VZW gehandhaafd wordt en zelfs versterkt, dat de autonomie van de lokale vrije radio's wordt verstevigd, dat ketenvorming wordt uitgesloten, dat handelspubliciteit wordt gereglementeerd en dat de sociaal-culturele gemeenschapstaak van de lokale radio wordt onderstreept. Ik herhaal, net als in 1982 toen wij het vigerende decreet hebben besproken, dat ik hoop dat onze oren bij uitvoering van dit nieuwe decreet niet langer meer zullen tuiten !

De heer D. Van Mechelen : Het wordt nog erger ! *(Twistgesprekken tussen de heer A. Denys en de heer A. De Beul)*

De Voorzitter : De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, collega's, ik zal mijn uiteenzetting positief beginnen

Van Dienderen

om nadien negatief voort te gaan en te besluiten.

Positief is de in de Commissie gehanteerde werkwijze : er werd grondig werk geleverd ; er werden hoorzittingen gehouden waarbij de Commissieleden aandachtig geluisterd hebben naar de betrokkenen.

Daarnaast hebben de Commissieleden ook interessante verbeteringen aan het voorstel van decreet aangebracht. Enkele voorbeelden : er werd ingeschreven dat de leden van de Raad voor de Lokale Radio's op basis van hun vertrouwde en deskundigheid door de Vlaamse Executieve zullen worden aangewezen. Ik hoop dat hiermee een rem wordt gezet op de politisering van de Raad van de Lokale Radio's en dat nu nog het kenmerk is van die raad en van de Raad van Bestuur van de BRT, met alle nadelige gevolgen vandien. Ook groeiden inzake de nieuwsuitzendingen uit het werk van de Commissie interessante verbeteringen. Verder is er de inschakeling van de Geschillenraad en is de bronvermelding, die oorspronkelijk, in tegenstelling tot andere vormen van media noodzakelijk werd geacht, geschrapt. Er zijn nog verschillende andere voorbeelden op te sommen. De Groenen kunnen dan ook achter de fundamentele bedoeling van dit voorstel van decreet, namelijk het tegengaan van ketenvorming, staan.

Collega De Beul heeft uit de Financieel Economische Tijd geciteerd om duidelijk te maken dat die ketenvorming een feit is. Dit wordt trouwens ook geïllustreerd door een advertentie in Het Laatste Nieuws naar aanleiding van de komst van VTM. In deze advertentie stond dat Radio Contact VTM welkom heette. Dat is een mooie illustratie van de bestaande ketenvorming.

Ik ben het volkomen eens met collega De Beul wanneer hij stelt dat dit decreet in feite overbodig is want ook het decreet van 1982 verbiedt ketenvorming. Alleen was er politieke wil nodig om het decreet goed toe te passen. Die politieke wil ontbrak, zowel bij de Minister als bij de nieuw samengestelde Vlaamse Executieve.

Men laat dit probleem verrotten. Ik vraag mij af of men op basis van dit decreet wél de politieke wil zal opbrengen om ervoor te zorgen dat die ketenvorming wordt tegengegaan. Specialisten zeggen mij dat men tegenwoordig tientallen radio's computergestuurd kan maken. Papieren beheerders zijn gemakkelijk te vinden, zeker wanneer daartegenover zwart geld wordt geplaatst. Hoe zal men voorkomen dat men de schijn hoog zal houden en dat men formeel in orde zal zijn met de bepalingen van het decreet terwijl toch helemaal tegen de geest van dit decreet zal worden ingegaan. Een positief element is wél dat de uiterlijke kenmerken van ketenvorming duidelijk en nadrukkelijk worden verboden. Is het franchising-systeem nu verboden of onmogelijk geworden ? De Belgen zijn zeer vindingrijk in het omzeilen van allerlei wettelijke bepalingen. Ik heb de indruk dat ook de Vlamingen deze Belgische eigenschap hebben. Ik vraag mij dus af, en hier sluit ik mij aan bij collega De Beul, op welke manier de Vlaamse Executieve dit zal controleren ? Bij gebrek aan politieke wil werden de controle-instrumenten in het verleden niet ingeschakeld. Ik vraag mij echter af, zelfs in de veronderstelling dat die politieke wil er wél is, op welke manier deze mooie bedoeling zal worden hard gemaakt.

Aansluitend bij het probleem van de ketenvorming hebben de Groenen enkele amendementen ingediend om het lokale karakter van de lokale radio nog verder te verscherpen.

Ten eerste menen wij dat de bestuurders van zulke radio's verplicht hun domicilie in het zendgebied van de betrokken vrije radio moeten hebben.

Ten tweede wensen wij bij artikel 5, zesde lid, een bepaling toe te voegen eveneens om het lokale karakter te onderstrepen. Die bepaling luidt als volgt : Zij – de vrije radio's – moeten met name ook onafhankelijk zijn van persgroepen, omroepen en reclameregies. Die onafhankelijkheid moet zowel financieel als programmatisch zijn.

Ik wens thans in te gaan op een pro-

bleem dat in de toespraak van de heer De Beul eerder beperkt werd behandeld, met name de kwestie van de handelsreclame. De Groenen zijn tegen de handelsreclame. Wij vinden dat een enorme prikkel die de wegwerp-, de verspillingsmaatschappij doet draaien en dat op een manier die door het eco-systeem niet draagbaar is. Men kan wel opmerken dat er ook in de andere media reclame is.

Ik meen echter dat in een audio-visueel medium in het algemeen er een verschil is met de geschreven media. Als lezer kan ik heel gemakkelijk een advertentie overslaan ; als luisteraar moet ik de knop dichtdraaien maar dan mis ik het programma. Vandaar dat wij menen dat het verbod op de handelsreclame in de eerste plaats op de audio-visuele media moet worden toegepast. Wij hebben daar goede ecologische redenen voor.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer Van Dienderen, u wil dus geen handelsreclame op de lokale radio's. Hoe ziet u dan de financiering van die lokale radio's ?

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer Van Mechelen, daarvoor verwijs ik naar mijn amendement bij artikel 11bis waarin wordt bepaald dat lokale radio's allerhande activiteiten zoals het verkopen van stickers en het organiseren van feesten op het getouw mogen zetten om fondsen te verwerven. Zij kunnen ook legaten en giften in ontvangst nemen. Verder wordt bepaald dat zij kunnen worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap en door de gemeenten.

De heer D. Van Mechelen : De belastingbetaler mag dus met andere woorden instaan voor de financiering van de lokale radio's.

De heer H. Van Dienderen : In uw voorstel is het de consument die betaalt want de publiciteitskosten worden verrekend in de prijs van de producten.

De heer D. Van Mechelen : Zelfs in Moskou komt men reeds terug op de theorieën die u hier nu komt verkondigen .

De heer H. Van Dienderen : Wij vinden het eerlijker dat de financiering

Van Dienderen

via de belastingbetaler en via de gemeenschapsgelden gebeurt.

De heer A. Denys : Dat is nog links-er dan de KP. (**Samenspraken op de banken van de PVV**)

De heer A. De Beul : Het nummertje dat onze collega's van de PVV hier opvoeren ergert mij. Toen het vorige decreet, dat nu nog van toepassing is, in 1982 werd goedgekeurd, was er ook niet voorzien in een financiering. Pas in 1985 werd immers toelating gegeven om handelsreclame te voeren. Toen heb ik echter niet de bezwaren gehoord die onze collega's van de PVV thans aanvoeren. Zij waren toen heel gelukkig – Minister Poma inclusief – met de goedkeuring van dat decreet. (**Samenspraken op de banken van de PVV**) De financiering en de leefbaarheid van de lokale radio's werden toen niet geregeld.

Een tweede voorbeeld dat wijst op uw gebrek aan logica, heren van de PVV, is het feit dat de lokale televisie nog steeds niet over bestaansmiddelen beschikt. Zij werden niet bepaald in het decreet en u heeft er evenmin voor gezorgd dat ze er kwamen.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de Voorzitter, ik vraag het woord om de heer De Beul te verwijzen naar het voorstel van decreet dat de PW zes maanden geleden heeft ingediend en waarin wel degelijk wordt bepaald op welke wijze de financiering zal gebeuren.

De heer A. Denys : Zeer juist !

De heer H. Van Dienderen : De Groenen zijn van oordeel dat de consument de reclame betaalt via het produkt. Wij achten het wenselijk dat de lokale radio's voor hun noodzakelijke werkmiddelen een beroep kunnen doen op de gemeenschap. Aldus worden zij niet afhankelijk van de reclame, wat ons een gezondere situatie lijkt. In plaats van reclamepleiten wij voor consumenteninformatie via alle media, ook de lokale radio's. Lokale radio's zouden een werkgroep kunnen oprichten, geïnspireerd op Testaankoop, met als taak de lokale markt te onderzoeken

teneinde te kunnen mededelen waar de consument onbespoten fruit, hormonenvrij vlees en dergelijke kan vinden en tegen welke prijs.

De huidige reglementering inzake handelsreclame op vrije radio's is erg onduidelijk. Collega De Beul vroeg zich af of het koninklijk besluit van 3 augustus 1987 nog van toepassing is. Het gaat hier om een zeer ruim koninklijk besluit. Mensen uit de sector zegden mij dat, wanneer zij 's nachts geen reclame uitzenden en overdag per uur 54 minuten reclame zouden uitzenden in blokjes van 6 minuten onderbroken door één minuut muziek, zij toch niet in overtreding zijn. Dat lijkt ons al te sterk.

Ik herhaal dat wij fundamenteel tegen reclame zijn maar indien democratisch wordt beslist dat reclame toegelaten is, geven wij, Groenen, de voorkeur aan de regeling die thans van toepassing is bij de BRT. Wij vragen ons dus af of de Minister ter zake initiatieven zal nemen.

Bij deze gelegenheid wil ik ook nog even verwijzen naar het voorbeeld van andere gemeenschappen waar de overheid lokale radio's subsidieert. We moeten het niet verder zoeken dan bij de Waalse Gemeenschap die bepaalde projecten subsidieert. In Frankrijk zijn er twee soorten van lokale radio's, enerzijds de commerciële en anderzijds de lokale radio's die het sociaal-culturele leven van een lokale gemeenschap activeren. Het zijn deze laatste die door de Franse Regering worden gesubsidieerd.

Dan wil ik nog iets zeggen over het amendement van de PW. De Groenen zijn voorstander van echte lokale radio's omdat die kunnen bijdragen tot een verrijking van het mediaveld. Wij zijn echter gekant tegen de agglomeratie-radio's en tegen wat de liberalen onder dat mom willen inbrengen omdat dit soort radio's het mediaveld niet verrijkt. Daarom zullen wij dan ook tegen het PVV-amendement stemmen.

Mijnheer de Minister, ik wou u nog een paar concrete vragen stellen. Wordt het franchising-systeem met de goedkeuring van dit decreet mogelijk ? Bent u van plan de BRT-re-

geling voor de handelspubliciteit op de lokale radio's toe te passen ? Welke initiatieven wilt u ter zake nemen ?

De Groenen zullen tegen dit voorstel stemmen omdat ze het in de grond overbodig vinden. Politieke wil en een operationele administratie kunnen volgens ons volstaan om ketenvorming tegen te gaan. Voorts vinden wij dat dit decreet het principe van de handelspubliciteit aanvaardt zonder het op een behoorlijke manier te reglementeren. Om al die redenen zullen wij tegen dit voorstel stemmen. (**Applaus bij AGALEV**)

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, mijnheer de Minister, dames en heren, ik dank de verslaggevers voor hun uitstekend verslag alsmede al degenen die in de Commissie meegewerkt hebben aan het tot stand komen van dit decreet. Voor het eerst in mijn vijfjarige parlementaire loopbaan maak ik het mee dat één van mijn voorstellen het tot een goed einde brengt, al besef ik zeer goed dat zoiets niet alleen kan worden gerealiseerd. Wat nu voorligt is het resultaat van groepswork. Ik dank dan ook al degenen die hieraan hebben meegewerkt, zowel de collega's van de meerderheid als van de minderheid. Die samenwerking heeft voor een aantal punten tot amendering geleid.

Dankzij de grondige bespreking kregen wij een klaar inzicht in de problematiek. We zijn ook niet over één nacht ijs gegaan. Nadat wij in januari zijn begonnen, hebben wij zowat iedereen die met het onderwerp te maken heeft, gehoord. Ik denk aan de Raad van niet-openbare Radio's, aan de Mediaraad, aan de vertegenwoordigers van de verschillende lokale radio's, aan de BRT en de PTT. Uit deze modelbespreking is tenslotte een visie naar voor gekomen, wat maar normaal is. Het is immers de taak van een Parlement tot besluiten te komen.

In het decreet van 1982 staat dat lokale radio's een kleinschalig medium zijn met in hoofdzaak een sociaal-culturele functie in het gemeenschapsleven. Daarop wil ik de nadruk leggen.

Van Rompuy

Daarom werd gepleit voor een niet-openbare radio die zo dicht mogelijk bij de burger staat. Het koninklijk besluit van de heer Willockx, die toen Minister van PTT was, beperkte de reikwijdte tot acht kilometer. Dit koninklijk besluit werd uitgevaardigd vóór het decreet. De Vlaamse Raad heeft eigenlijk niet getornd aan de technische bepalingen van het koninklijk besluit. Op die wijze werd de kleinschaligheid beveiligd zodat het opzet van het decreet van 1982 werd bereikt. Het is vooral om commerciële redenen dat men er zich nooit heeft bij neergelegd.

Het decreet van 1982 is duidelijk maar men moet het inderdaad zo willen lezen. Er was vooral een gebrek aan inhoudelijke criteria. Het nieuwe decreet brengt duidelijke criteria naar voren en het maakt de afdwingbaarheid mogelijk. Die beide elementen zorgen er voor dat er een toepasbare wetgeving tot stand komt. Wij hopen dat zij zal worden toegepast. Het zijn immers precies leemtes in de wetgeving die de openvolgende PVV-Cultuurministers de kans hebben gegeven om niet te moeten optreden tegen het niet naleven van het decreet van 1982.

Het is reeds vanaf 1982 dat er problemen zijn gerezen op het vlak van de onafhankelijkheid, de zijdelingse bindingen en de netvorming. Men kon niet buiten de opgelegde reikwijdte. Men is dan naar andere manieren gaan zoeken om de grootschaligheid tot stand te brengen. Vandaar het ontstaan van de netvorming. Grootschaligheid werkt commercialisering in de hand en op die manier was het hek van de dam. De grootschaligheid en de commercialisering hebben de professionalisering met zich gebracht, waardoor de lokale radio's uiteindelijk in een opwaartse spiraal zijn terecht gekomen van grotere omzet, grotere uitgaven, grotere inkomsten, meer personeel, meer publiciteit, het ontstaan van publiciteitsregies, van nieuwsregies, contractuele afhankelijkheden, enzovoort. Het gevolg is niet te negeren. Vlaanderen is voor een stuk ingepalmd door ketens van identieke radio's van Veurne tot Maaseik en van Knokke tot

Lanaken. Er is een verregaand verlies van het lokale karakter. De niet-openbare radio's hebben een taak in het gemeenschapsleven. Er moet een identificatie zijn met de lokaliteit, met de gemeente of met de stad. Die identificatie dreigt volkomen verloren te gaan.

Lokale radio's die het goed menen met het decreet en die de sociaal-culturele functie willen uitoefenen, worden systematisch opgekocht door de netwerken. Zij zijn niet meer in staat om weerstand te bieden. Zij krijgen grote bedragen aangeboden. Zelfs buitenlandse commerciële groepen interesseren zich voor de lokale radio's zodat in de toekomst de lokale radio's zullen worden vervangen door netwerken die vanuit het buitenland op ons grondgebied commerciële circuits uitbouwen. Zij zijn natuurlijk helemaal niet geïnteresseerd in een verslaggeving over het lokale gemeenschapsleven.

Het is merkwaardig dat middens die inzake regionale televisie zeer streng pleiten voor het zich houden aan streekgebonden reclame, inzake radio opkomen voor niet-streekgebonden reclame, en nationale reclame mogelijk maken.

Volgens de jongste berichten die in de pers zijn verschenen vraagt de directeur-generaal van VTM om met een landelijk commercieel station te mogen starten. Dat wijst erop dat er zich in de mediawereld een beweging aan het ontwikkelen is en dat er zich een landelijk commercieel station aanmeldt.

Of u daarmee nu instemt of niet, collega Denys, het is zo. Ik heb dat nooit in uw schoenen geschoven. Er meldt zich echter een groot landelijk commercieel station dat werd opgebouwd via netwerken, om zich te associëren met VTM.

De heer A. Denys : Als u dat wil vermijden, moet u ons voorstel om meer ruimte toe te laten aannemen. Op die manier zal u vermijden dat er één groot landelijk commercieel net komt.

De heer E. Van Rompuy : Wij willen terugkeren naar de geest van het decreet van 1982, ditmaal met duidelijk

afdwingbare criteria om de kleinschaligheid en de sociaal-culturele functie te benadrukken. Collega Van Mechelen, onze reglementering is niet gemaakt in het luchtledige. Wij houden er rekening mee dat een zekere commercialisering nodig zal zijn. Wij zijn ertegen gekant dat lokale radio's met publieke gelden worden gefinancierd. Wij zijn voor een beperkte dienstverlening door derden. In het decreet is vermeld dat 20 ten honderd kan worden toegeleverd. Wij zijn gekant tegen netwerken waarbij het niet meer mogelijk is die gemeenschapsfunctie te vervullen. Na het liedje van de CVP-staat horen wij nu het liedje van de CVP-parochieradio's. Zo kan men natuurlijk blijven doorgaan. Het decreet vermeldt een straalwijdte van acht kilometer, dus een diameter van zestien kilometer. Hoeveel steden in Vlaanderen zijn groter dan dat ? Het is ook mogelijk dit decreet toe te passen in stedelijke agglomeraties. Wij zijn verheugd over dit decreet omdat het ook een functie kan hebben in grootstedelijk verband.

Wij weten ons trouwens gesteund door de opgerichte Vlaamse Federatie van Lokale Radio's, voorgezeten door de heer Patrick Herroelen. Bijna 200 radio's zijn bij deze federatie aangesloten. Zij steunen ons initiatief. Wij krijgen van vele lokale radio's de aanmoediging door te gaan omdat zij gedoemd zijn te verdwijnen als het verder gaat met netvorming en ethervorming. Wij roepen een halt toe aan de computergestuurde ge-commercialiseerde radionetwerken. Wij hadden een dergelijke actie reeds langer verwacht van een Minister van Cultuur die blijkbaar in dat verband meer oog heeft voor commerciële belangen dan voor het vrijwaren van de sociaal-culturele functie van de ether.

De heer A. Denys : De tijd van de slogans in de CVP is nog niet voorbij.

De heer E. Van Rompuy : Ik wens nog een aantal bijkomende bemerkingen te maken in verband met dit decreet. Wij hebben het decreet op een aantal punten fundamenteel verbeterd. De heren Sarens, Bartholomeussen en De Beul hebben verscheidene amendementen ingediend die maken dat dit decreet meer werk-

Van Rompuy

zaam is, dat de criteria duidelijker gedefinieerd zijn en dat de afdwingbaarheid mogelijk is. Er moeten geen nieuwe erkenningsaanvragen worden ingediend. De 400 radio's moeten niet opnieuw erkend worden. Zij moeten alleen bewijzen dat zij zich conformeren aan het decreet, wat voor de meesten geen probleem zal geven.

Wat wij vooropstellen inzake roepnaam, herkenningmelodie, grafisch logo, programmerie – die voor 80 ten honderd moet bestaan uit eigen programma's – en nieuws – dat voor 50 ten honderd moet bestaan uit regionaal nieuws – is tamelijk stringent. Het zijn punten die naar onze mening noodzakelijk zijn.

Collega Denys, indien de wet was toegepast, zouden wij dit debat niet gehad hebben. Dit decreet was dus nodig om het meer afdwingbaar te maken en meer duidelijke criteria naar voren te brengen. Ik ben het beu vandaag in Het Laatste Nieuws te lezen : De CVP doet een greep naar de lokale radio's. Volgens deze krant zal de CVP dit decreet stemmen, maar binnen enkele weken zou de CVP voorstander zijn van een vijftal grote regionale FM-omroepen en – volgens een communiqué van VEBORA – zou de CVP erachter zitten dat VTM een aanvraag indient voor een landelijk commercieel station in Vlaanderen.

In Vlaanderen is er heel wat demagogie en dit soort insinuaties hebben succes. De waarheid heeft echter ook haar recht. Ik verwijt u dit niet persoonlijk, mijnheer Denys, maar als een grote krant als Het Laatste Nieuws niet eens de moeite doet om te vragen wat de bedoelingen van de indieners van het decreet zijn, dan zijn wij wel zeer laag gevallen. De mensen van VEBORA trouwens ook. Dit is overigens de groep die zich de eerste maanden heeft opgeworpen als de grote vertegenwoordigers van de lokale radio's. Patrick Herroelen heeft een eigen federatie opgericht, waarbij nu meer dan 200 radio's zijn aangesloten en heeft ons de kans gegeven, ere wie ere toekomt, om dit decreet mogelijk te ma-

ken. Zowel in de Raad voor niet-openbare Radio's als in de Media-raad is een meerderheid voorstander van ons decreet. Dit mag toch ook wel eens gezegd worden. De briefwisseling en het optreden van de mensen van VEBORA maken mij echter bang voor het feit dat zo'n mensen nieuws moeten maken. Dat element speelt bij mij ook een rol. Ik wil niet dat die grote commerciële ketens op nationaal vlak voor de berichtgeving gaan zorgen. Als zij dat soort pamfletten verspreiden, vraag ik mij af welke journalistieke deontologie wij in de komende jaren in Vlaanderen zullen krijgen.

De heer A. Denys : Mijnheer Van Rompuy, mag ik even kort opmerken dat ik heb vastgesteld dat er in de voorbije jaren een soort overeenkomst bestond tussen de verschillende groeperingen op het gebied van de vrije radio's, tussen VEBORA en andere groepen. Elke groep had zijn eigen klanten en publiek. Door het indienen van uw voorstel is er opnieuw strijd en chaos losgebroken. Met uw voorstel hebt u eigenlijk een negatieve bedoeling, namelijk degenen die het ruimer willen zien, te nekken. Daardoor hebt u voor een groot deel de sfeer in het milieu van de vrije radio's verpest. U weet zeer goed dat er na de chaos van het begin een soort natuurlijke ordening was ontstaan, waarbij ieder op zijn terrein probeerde zichzelf te zijn. Door uw voorstel hebt u opnieuw ruzie doen ontstaan.

De heer E. Van Rompuy : Vele mensen die met lokale radio bezig waren, waren ontmoedigd. Zij gaven toe dat de tendens tot ketenvorming niet te stuiten was. Zij moesten meedoen om te kunnen overleven.

De heer A. De Beul : Dat was de natuurlijke ordening.

De heer E. Van Rompuy : Inderdaad, de liberale commerciële concurrentie, waarbij uiteindelijk de sterkste overleeft. Het was voor vele lokale radio's een grote en aangename verrassing dat de meerderheid in dit Parlement, tegen de Minister van Cultuur én tegen bepaalde milieus in, de moed heeft gehad om door te gaan. Dat was voor ons niet altijd

gemakkelijk. Ook in onze partij werd daarover vaak gediscussieerd, zoals dat waarschijnlijk ook het geval was in de Volksunie en de SP. Wij zijn doorgegaan. De aanvraag vorige week van VTM om met een landelijk commercieel station te beginnen betekende eigenlijk het afwerpen van het masker. Met ons decreet komen wij dus precies op het goede ogenblik om het medialandschap in een nieuwe richting te oriënteren.

De heer D. Van Mechelen : Wie is er nu demagogisch ?

De heer E. Van Rompuy : Ik besluit met een algemene beschouwing. Vandaag lees ik in De Standaard en in andere kranten dat Hugo De Ridder, oud-redacteur van De Standaard, waarschuwt voor een groeiende commercialisering in Vlaanderen. Steeds meer bepaalt het commerciële uiteindelijk wat nieuws is, wat belangrijk is en wat een maatschappelijke functie heeft. Eigenlijk is hij zeer pessimistisch, want in een van de kranten zegt hij dat het een vechten tegen de bierkaai is. Eigenlijk heeft hij het dus opgegeven. Uw standpunt is dit alles maar te laten gaan. Over enkele maanden zal hier dezelfde discussie worden gevoerd over de regionale televisie, want ook op dat gebied roert er heel wat. Collega De Beul heeft ter zake een ontwerp ingediend. De Nederlandse maatschappij Peekel Stips koopt AVS-Meetjesland op, VTM heeft contacten in Kortrijk. In de komende maanden zullen wij dus geconfronteerd worden met het fenomeen dat de regionale televisies met regionale verslaggevers en een regionale culturele en maatschappelijke functie ook een soort commerciële stations worden. Wij moeten ons zeer goed bewust zijn van het gevaar dat de regionale televisies zullen ontvallen in een soort sensatiestations waarvoor uiteindelijk alleen nog telt hoeveel ze opbrengen.

De heer A. Denys : Mijnheer Van Rompuy, uw nieuwe collega, Stefaan De Clerck, is juist de man die het regionale station in West-Vlaanderen heeft overgenomen. Ik vind het hypocriet dit hier aan te halen en op het terrein anders te werken.

Het alternatief voor handelsreclame

Denys

is werken met subsidies. De ervaring met de BRT leert dat er minder politisering en minder impact van de overheid is wanneer de radio- of TV-stations met handelsreclame worden gefinancierd. Volgens mij is de angst die Hugo De Ridder op dat terrein weerspiegelt onterecht. De inhoud heeft immers niets te maken met de wijze van financiering. **(Onderbreking door de heer H. Suykerbuyk)** Worden de kranten gefinancierd met handelsreclame of met overheids-geld ? De Standaard bijvoorbeeld wordt gefinancierd met handelsreclame.

De heer E. Van Rompuy : Wij, christendemocraten, zijn degenen die.. .

De heer D. Van Mechelen : . . . de bocht hebben genomen.

De heer E. Van Rompuy : Neen, mijnheer Van Mechelen, wij zorgen ervoor dat de media een maatschappelijke, sociaal-culturele functie hebben. Het decreet van 6 mei 1982 moest dit mogelijk maken voor de lokale radio's. De wet werd helaas niet toegepast omdat het decreet misschien niet voldoende duidelijk was. Wij hebben daaraan willen verhelpen vanuit een globale filosofie die wij ook op andere vlakken zullen door-trekken. Wij zullen dit ook doen voor de regionale televisie. Wij zullen de BRT wapenen om beter in staat te zijn te concurreren. Wij hebben VTM mee opgericht en blijven erbij dat het een goede beslissing was. Wij willen echter de commercialisering van de media op een aantal punten in handen houden. Het was de hoogste tijd deze sector op het juiste moment met een nieuw decreet in een bepaalde richting te sturen.

Mijnheer Van Mechelen, wij, christendemocraten, zien nog altijd de sociaal-culturele functie van de media en niet alleen de commerciële belangen, dit onderscheidt ons fundamenteel van u. **(Applaus)**

De Voorzitter : Minister Dewael heeft het woord.

Minister P. Dewael : Mijnheer de Voorzitter, geachte collega's, ik zal niet dieper ingaan op het laatste be-

toog van de heer Van Rompuy ; het betreft hier immers een parlementair initiatief.

Ik wil wel nog even het woord nemen omdat er mij een aantal specifieke vragen werden gesteld.

De heren De Beul en Van Dienderen stelden een vraag inzake de publiciteit op de BRT-radio. Het was een politieke keuze van de meerderheid om de BRT te machtigen handelspubliciteit uit te zenden. De regeling die daarbij moest worden toegepast diende stringenter te zijn dan deze voor de vrije radio's. Men wou immers het concurrentiële in de mate van het mogelijke beperken. Ik verwijs hierbij naar het verbod om op de ontkoppelde zenders dezelfde publiciteit uit te zenden als op de BRT en op het verbod om op BRT 3 publiciteit uit te zenden. De regeling voor de BRT is dus stringenter, maar dat was een politieke keuze.

Mijnheer De Beul, het koninklijk besluit voor de uitvoering van de wet van 6 februari 1987 zal moeten worden vervangen op het ogenblik dat het maxi-decreet is goedgekeurd. Het maxi-decreet regelt de publiciteit en hanteert in essentie de EG-normen omdat wij nu ter zake volkomen bevoegd zijn in de Vlaamse Gemeenschap. Van zodra het maxi-decreet door de Vlaamse Raad is goedgekeurd, zal er dus een nieuw uitvoeringsbesluit moeten worden getroffen.

Mijnheer De Beul, u stelde een vraag inzake de administratieve controle. Ik heb geen enkele moeite om toe te geven dat de huidige omkadering – de mediadienst telt negen functies op niveau 1 – niet toereikend zou zijn om het geheel van deze voorschriften daadwerkelijk te controleren. Ik spreek dan nog niet over de technische frequenties. Wanneer de controle die ter zake nu gebeurt door de PTT bij ons wordt ondergebracht dan volstaat de administratieve omkadering niet. In het kader van de herstructurering wordt niets voorzien. Wij moeten dus op het gepaste moment in de schoot van de Executieve geëigende oplossingen uitwerken.

Ik ben het niet helemaal eens met collega Van Dienderen in verband

met de franchising. Ik denk dat franchising-contracten niet noodzakelijkerwijze leiden tot ongeoorloofde ketenvorming. Hij stelde mij dienaangaande een algemene vraag maar ik kan er moeilijk een algemeen antwoord op geven. De bedoeling van dit voorstel van decreet is de ketenvorming tegen te gaan. Er worden ter zake een aantal normen vooropgesteld maar wanneer men nu bepaalde contracten, die de benaming franchising krijgen, gaat afsluiten dan hoeft dat niet noodzakelijk te leiden tot ongeoorloofde ketenvorming. Dat moet door een juiste controle en toezicht geval per geval worden onderzocht.

Mijnheer de Voorzitter, namens de Vlaamse Executieve zal ik bij de artikelsgewijze bespreking bij artikel 3 een amendement voorstellen. Misschien mag ik het nu even toelichten.

In de Commissie was er discussie over de samenstelling van de Adviesraad. Het voorstel van decreet bepaalt dat bij die Adviesraad moeten worden betrokken en geconsulteerd de organisaties die de belangen behartigen van de erkende niet-openbare radio's. In het verleden is er bij decreet van 1982 discussie geweest over die organisaties ; met andere woorden, wanneer is men representatief ? De bedoeling van het amendement is een aantal criteria te voorzien waardoor het voor ons mogelijk wordt te bepalen aan welke criteria een dergelijke organisatie moet beantwoorden, dus wanneer zij representatief is. In de Commissie bestond er hiervoor geen meerderheid maar ik hoop dat het hier wel een kans zal krijgen.

De Voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer E. Van Rompuy : Mijnheer de Voorzitter, in verband met dit amendement van de Executieve wens ik nog iets toe te voegen. Wij hebben daarover in de Commissie gesproken en ik geef toe dat wij daarbij in eerste orde een aantal vragen hadden, die echter inmiddels op afdoende wijze zijn beantwoord. Mijn fractie, en naar ik begrepen heb ook collega's Bartholomeeussen en De Beul, zullen dit amendement van de Executieve mede ondersteunen teneinde meer

Van Rompuy

garanties te bekomen in verband met de representativiteit van deze lokale radio's. Anders riskeren wij dat men op de ene of de andere manier naar de Raad van State zal gaan, wat moeilijkheden zou opleveren voor de uitvoering van dit decreet.

Zoëven ben ik, in mijn woordenstroom op het einde van mijn uiteenzetting, vergeten iets te zeggen over het fameuze artikel 11 dat de heer De Beul heeft toegevoegd en dat handelt over de culturele erkenning en de technische uitzendvergunning. Het verheugt mij de Minister van Cultuur te horen zeggen dat hij in de eerstvolgende weken een decreet zal indienen bij de Vlaamse Raad en dat wij dit tijdens de komende zes maanden vlot zullen kunnen behandelen. Wij beschikken toch nog over een periode van zes maanden alvorens het decreet van toepassing is. Er is een overgangperiode bepaald van zes maanden om de vrije radio's de kans te geven zich te conformeren aan het decreet. Op die manier kan het bevoegdheidsprobleem worden opgelost. Het is immers één van de contradicties van de staatshervorming dat dergelijke aangelegenheden tot twee bevoegdheidsferen behoren. Het antwoord van de Minister was op dat vlak zeer duidelijk en van aard om de problemen die collega De Beul heeft opgeworpen en die zeer reëel zijn, te ondervangen.

Voorstel tot verdaging

De Voorzitter : Dames en heren, ik werd gevat door een voorstel tot verdaging van de bespreking van de heer Denys. Wij zullen daar morgen om 16 uur over stemmen, alvorens over te gaan tot de andere stemmingen.

Vraagt nog iemand het woord ?
(Nee)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De Voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Van

Rompuy C.S. houdende organisatie en erkenning van lokale radio's.

De door de Commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

Hoofdstuk 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een in artikel 59bis van de Grondwet bedoelde aangelegenheid.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1. de Executieve : de Vlaamse Executieve ;

2. lokale radio : radio's ingericht door het privé-initiatief, die zich met een eigen programma en programmatie overeenkomstig de bepalingen van dit decreet richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een wijk, een gemeente, een groep van aaneengrenzende gemeenten of maximaal een stedelijke agglomeratie. Het theoretisch zendbereik van de lokale radio is beperkt tot een straal van 8 kilometer ; voor wat het hoofdstedelijk gewest Brussel betreft, kan de Vlaamse Executieve een afwijking hierop voorzien.

De lokale radio's hebben tot taak een verscheidenheid van informatie, animatie, vorming en ontspanning te brengen met de bedoeling binnen hun zendgebied de communicatie onder de bevolking te bevorderen.

De lokale radio staat open voor de actieve medewerking van luisteraars en verenigingen ;

3. eigen programma : het geheel van programma-onderdelen die door de medewerkers van een lokale radio worden georganiseerd en die door deze medewerkers of onder hun toezicht worden gerealiseerd, en/of uitgezonden conform de bepalingen van

dit decreet, inzonderheid artikel 5. Een eigen programma kan noch uit het herhaald uitzenden, noch uit het gelijktijdig of uitgesteld doorgeven van programma's van derden bestaan ;

4. tijdsonderdeel : één van de vier grote indelingen van de zendtijd van de lokale radio's, namelijk de ochtenduitzendingen van 7 tot 12 uur, de middaguitzendingen van 12 tot 19 uur, de avonduitzendingen van 19 tot 24 uur en de nachtuitzendingen van 0 tot 7 uur ;

5. de Raad : de Raad voor Lokale Radio's, zoals deze bij dit decreet wordt opgericht ;

6. roepnaam : de door de rechtspersoon gekozen originele benaming voorafgegaan door de woorden "Lokale radio".

Op dit artikel is er een amendement van de heren Denys en Van Mechelen dat luidt als volgt :

In punt 2 na het eerste lid een nieuw lid invoegen dat luidt als volgt :

„regionale radio : radio's ingericht door het privé-initiatief die zich met een eigen programma en programmatie overeenkomstig de bepalingen van dit decreet richten tot een gemeenschap die geografisch gesitueerd is binnen een groep van aangrenzende arrondissementen, met dien verstande dat een provincie steeds volledig mag worden bereikt. ”

De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer D. Van Mechelen : Mijnheer de Voorzitter, het amendement is ingediend met de bedoeling de notie regionale radio in te schrijven. Als dit amendement wordt verworpen, zullen wij een nieuw voorstel van decreet indienen.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 2 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Hoofdstuk 11

De Raad voor Lokale Radio's

Artikel 3

0 1. Er wordt een Raad voor Lokale

Voorzitter

Radio's opgericht, hierna te noemen de Raad.

De Raad heeft tot taak de Executieve te adviseren in verband met de organisatie, de erkenning, de intrekking of schorsing van de erkenning van de lokale radio's. De Raad vergadert hetzij op verzoek van de Executieve, hetzij op eigen initiatief.

§ 2. De Raad is samengesteld uit een voorzitter en twaalf leden die bij besluit van de Exelrutieve voor een termijn van vier jaar worden benoemd.

De benoemingen gebeuren overeenkomstig de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt.

Hun benoeming dient te gebeuren op basis van hun vertrouwdheid en deskundigheid met het medium lokale radio en na raadpleging van de verenigingen die als doel hebben de lokale radio's te vertegenwoordigen.

0 3. De Raad kan zich laten bijstaan door externe deskundigen.

Op dit artikel is er een amendement van de Vlaamse Executieve dat luidt als volgt :

Na artikel 3 § 3 toevoegen

„§ 4. Met vereniging die lokale radio's vertegenwoordigt, wordt bedoeld deze vereniging die, overeenkomstig zijn statuten, de belangen behartigt van de erkende niet-openbare radio's van de Vlaamse Gemeenschap.

5 5. Om erkend te worden en te blijven moeten de verenigingen die lokale radio's vertegenwoordigen, aan de hierna volgende voorwaarden voldoen :

a) opgericht zijn als vereniging zonder winstgevend oogmerk overeenkomstig de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend, waarvan de zetel gevestigd is in het Nederlands taalgebied of in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad ;

b) tenminste tien procent van het to-

taal aantal erkende niet-openbare radio's in de Vlaamse Gemeenschap onder zijn aangesloten leden hebben.

0 6. a) Indien een niet-openbare radio aangesloten is bij meer dan één organisatie, wordt deze, voor het bepalen van de representativiteit van de betrokken organisaties, slechts eenmalig aangerekend als aangesloten lid.

b) Met het oog op de toepassing van 0 6, a) van dit artikel wordt de betrokken radio beschouwd als behorende tot die organisatie, die uitdrukkelijk daartoe door hem wordt aangewezen.

c) Bij ontstentenis van aanwijzing bedoeld in 9 6, b) van dit artikel is het oudste lidmaatschap in hoofde van de betrokken radio bepalend voor de berekening van het ledenaantal van een organisatie.

§ 7. a) Uiterlijk drie maanden vóór het verval van de mandaten in de Raad voor Niet-Openbare Radio's wordt de representativiteit van de in dit decreet bedoelde organisaties nagegaan, op grond van het op dat ogenblik bestaande aantal erkende niet-openbare radio's.

b) Na deze evaluatie bepaalt de Gemeenschapsminister van Cultuur, bij besluit, de lijst van de verenigingen die lokale radio's vertegenwoordigen.”

De stemmingen over artikel 3 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 4

6 1. De Raad stelt zijn huishoudelijk reglement op en legt het ter goedkeuring voor aan de Executieve.

§ 2. De Raad stelt jaarlijks een verslag op omtrent zijn activiteiten van het voorbije jaar en deelt dit verslag vòór 31 maart van het daaropvolgende jaar mee aan de Vlaamse Raad en aan de Executieve.

- **Aangenomen.**

Hoofdstuk 111

De erkenning

Artikel 5

Om erkend te worden en te blijven moeten de lokale radio's voldoen aan de hiernavolgende voorwaarden :

1° eigendom zijn en bestuurd worden door een vereniging zonder winst-oogmerk, waarvan de bestuurders geen politiek mandaat bekleden, noch beheerder zijn hetzij van een andere vereniging die een lokale radio in eigendom heeft en/of beheert, hetzij van een beroepsvereniging zoals bepaald onder 60, noch een leidinggevende functie in zo'n beroepsvereniging uitoefenen ;

2° de zetel en de produktie- en zendinstallaties dienen gelegen te zijn in het, Nederlandse taalgebied of het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad en dit binnen de reikwijdte van de zender ;

3° het maatschappelijk doel van de vereniging is beperkt tot het uitsluitend verzorgen van lokale radio ;

4° de vereniging kan niet meer dan één lokale radio exploiteren ;

5° de lokale radio's dienen een technische uitrusting te gebruiken conform de wettelijke voorschriften en zich houden aan de bepalingen van de zendvergunning ;

6° de lokale radio's dienen onafhankelijk te zijn van een politieke partij, een beroepsvereniging of een organisatie met een commercieel doel ;

7° de lokale radio's dienen in het Nederlands uit te zenden, behoudens afwijkingen toe te staan door de Executieve ;

8° de nieuwsuitzendingen moeten beantwoorden aan de gangbare normen inzake journalistieke deontologie en geschieden onder de verantwoordelijkheid van een eindredacteur. Geschillen worden behandeld door de Geschillenraad, zoals opgericht bij artikel 14 van het decreet van 28 januari 1987 betreffende het overbrengen van klank- en televisieprogramma's in de radiodistributie-

Voorzitter

en teledistributienetten en betreffende de erkenning van niet-openbare televisieverenigingen. Voor zijn nieuwsvoorziening kan de radio een beroep doen op samenwerkingsverbanden. De voorwaarden waaronder dit kan gebeuren zullen door de Executieve worden bepaald ;

9° de nieuwsuitzendingen kunnen in geen geval worden onderbroken door reclameboodschappen ;

10° het geheel van de door de lokale radio's uitgezonden berichtgeving, moet voor ten minste 50 ten honderd betrekking hebben op het eigen zendgebied ;

11° de uitzending van de programma's moet voorafgegaan worden door een eigen herkenningmelodie met vermelding van de roepnaam, die het mogelijk maakt de radio te identificeren en de lokalisatie van de zender alsook de gebruikte frequentie te kennen. De herkenningmelodie en de roepnaam moeten tijdens de uitzending van de programma's minstens tweemaal per uur uitgezonden worden.

De herkenningmelodie, het grafisch logo van de lokale radio en alle andere bijkomende identificatiegegevens kunnen op geen enkele wijze verwijzen naar of gebruikt worden door een andere lokale radio.

De roepnaam, de herkenningmelodie, het grafisch logo en alle andere identificatiegegevens worden bij de Executieve ingediend samen met de erkenningsaanvraag. Iedere wijziging wordt onmiddellijk aan de Executieve meegedeeld, die deze wijziging toetst aan de eerder aanvaarde erkenningsaanvragen ;

12° de programmatie moet en dit voor alle tijdsonderdelen van het programma voor ten minste 80 ten honderd bestaan in programma-onderdelen georganiseerd en gerealiseerd door de medewerkers van de eigen lokale radio. De maximum 20 ten honderd programma's die hetzij aangekocht worden bij derden, hetzij verzorgd worden door derden kunnen in geen geval inlassingen van reclameboodschappen omvatten.

Wanneer de lokale radio programma-onderdelen gerealiseerd door derden uitzendt en daartoe overeenkomsten sluit met derden, moeten deze overeenkomsten onmiddellijk ingediend worden bij de Executieve. Deze overeenkomst bevat een bepaling waarbij de lokale radio het recht behoudt, afgezien van eventuele bepalingen omtrent schadevergoeding, het programma geheel of gedeeltelijk niet uit te zenden en het tijdstip van de uitzending zelf te bepalen ;

13° de uitgezonden handelsreclame moet hoofdzakelijk streekgebonden zijn. Indien de lokale radio voor de werving of uitzending ervan overeenkomsten sluit met derden moeten die overeenkomsten onmiddellijk aan de Executieve worden meegedeeld ;

14° de lokale radio's dienen jaarlijks een werkingsverslag en een financieel verslag voor te leggen. De Executieve kan de wijze waarop het werkings- en het financieel verslag worden opgesteld, vastleggen, derwijze dat controle op de naleving van de bij dit decreet bepaalde erkenningsvoorwaarden mogelijk is ;

15° de lokale radio's dienen te aanvaarden dat de aangestelde ambtenaren de werking ter plaatse onderzoeken ;

16° in de programmatie dient elke vorm van discriminatie geweerd.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Van Dienderen dat luidt als volgt :

10 toevoegen :

„de bestuurders hebben hun officieel domicilie in het zendgebied” ;

6° toevoegen

„zij moeten met name ook onafhankelijk zijn van persgroepen, omroepen en reclameregies ; de onafhankelijkheid moet zowel financieel als programmatorisch zijn” ;

9° en 130, schrappen.

In het 12° in het eerste lid op de tweede regel de woorden „tenminste 80 ten honderd” vervangen door de woorden „100 ten honderd”, en de tweede zin alsmede het tweede lid weglaten.”

De heer Van Dienderen heeft het woord.

De heer H. Van Dienderen : Mijnheer de Voorzitter, ik heb de amendementen al toegelicht en trek het amendement bij artikel 5, 12”, in.

De Voorzitter : De stemmingen over artikel 5 en de amendementen op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 6

Het is de lokale radio's niet toegestaan verkiezingspropaganda uit te zenden.

- **Aangenomen.**

Artikel 7

De Executieve bepaalt de voorwaarden voor het indienen van de erkenningsaanvragen, de wijze waarop de aanvragen worden ingediend alsmede de termijn voor het onderzoeken en het afhandelen van het desbetreffende dossier.

Het niet inzenden van de in artikel 5 vermelde documenten heeft de nietigheid van de erkenning tot gevolg.

Het niet toezenden van de overeenkomsten, zoals bepaald in artikel 5, 12° en 130, of het niet melden bij de Executieve van wijzigingen met betrekking tot de bepalingen van artikel 5, hebben de schorsing tot gevolg.

De melding bij de Executieve van wijzigingen bij de betrokken lokale radio met betrekking tot de in artikel 5 bepaalde erkenningsvoorwaarden wordt beschouwd als een nieuwe erkenningsaanvraag .

- **Aangenomen.**

Artikel 8

5 1. De Raad onderzoekt de aanvragen tot erkenning door de verantwoordelijke van een lokale radio ingediend bij de Executieve.

De Raad brengt over elke aanvraag een gemotiveerd advies uit binnen een door de Executieve te bepalen

G. Geens (CVP), Voorzitter van de Vlaamse Executieve, werd door Senator H. Suykerbuyk (CVP) geïnterpelleerd over het dossier Martelaarsplein. De interpellant hekelde daarbij de éénmansstrategie van de Voorzitter van de Brusselse Executieve m.b.t. de vestiging van instellingen van de Vlaamse Gemeenschap

termijn. In de motivering van zijn advies houdt de Raad rekening met het gebied door de zender bestreken, de plaatsing van de straalantenne, de te gebruiken frequenties alsmede het tijdschema voor de uitzendingen.

Het advies van de Raad wordt aan de aanvrager meegedeeld.

Indien het advies negatief is, kan de aanvrager binnen 30 dagen na toezending van het advies, daartegen zijn bezwaren indienen bij de Executieve.

0 2. Indien het advies van de Raad positief is, beslist de Executieve over de erkenning binnen zestig dagen nadat de Raad advies heeft uitgebracht. Indien het advies van de Raad negatief is, beslist de Executieve, naargelang van het geval, binnen de zestig dagen na ontvangst van de bezwaren van de aanvrager of binnen zestig dagen na het verstrijken van de termijn van dertig dagen waarbinnen de aanvrager zijn bezwaren kon doen kennen.

0 3. De beslissing van de Executieve

wordt ter kennis van de aanvrager gebracht.

- **Aangenomen.**

Artikel 9

In geval van overtreding van de bepalingen van dit decreet, van andere wettelijke verbodsbepalingen inzake radio-omroep, het ongebruikt laten van de toegewezen zendmogelijkheden of het verkeerd gebruik ervan, kan, na gemotiveerd advies van de Raad, de erkenning door de Executieve worden opgeschort of ingetrokken. De Executieve motiveert haar beslissing.

De Raad deelt het voornemen tot het indienen van een advies tot schorsing of intrekking van de erkenning aan de betrokken vereniging mee. Deze kan binnen 30 dagen schriftelijk haar bezwaren kenbaar maken.

Bij besluit van de Executieve worden de nadere voorwaarden tot schorsing

of intrekking van een erkenning bepaald.

- **Aangenomen.**

Artikel 10

De erkenningen worden verleend voor 9 jaar, met ingang van de datum van beslissing van de Executieve. Zij zijn hernieuwbaar. Zij vermelden de uren waarop de uitzendingen zijn toegelaten en de machtiging tot het uitzenden van handelspubliciteit.

Tenminste één jaar voor het vervallen van de erkenning moet een nieuwe erkenningsaanvraag worden ingediend. Indien de Executieve geen beslissing heeft genomen bij het vervallen van de erkenning, wordt de erkenning stilzwijgend verlengd, onverminderd de toepassing van de andere bepalingen van dit decreet, inzonderheid artikelen 5 en 9, tot op het ogenblik dat de Executieve een beslissing heeft genomen.

- **Aangenomen.**

Artikel 11

De Executieve levert gelijktijdig met de erkenning de zendvergunning af en trekt ze desgevallend ook gelijktijdig met de erkenning in.

Door de heer Denys werd een amendement ingediend dat de weglating van artikel 11 voorstelt.

De heer Denys heeft het woord.

De heer A. Denys : Mijnheer de Voorzitter, mijn amendement betreft de weglating van artikel 11, niet om de inhoud ervan, maar wel om goed legistisch werk te leveren. Indien de vergadering beslist om de besprekingen op te schorten, vervalt uiteraard mijn amendement. Ik houd het dus in subsidiaire orde.

De Voorzitter : De stemming over artikel 11 wordt aangehouden.

Door de heer Van Dienderen werd een amendement ingediend houdende invoeging van een nieuw artikel 11bis dat luidt als volgt :

Voorzitter

Hoofdstuk IIIbis

Financiering

Artikel IIbis

De lokale radio's mogen geen handelspubliciteit uitzenden. Zij kunnen wel allerhande activiteiten, zoals feesten op het getouw zetten om fondsen te verwerven. Zij kunnen legaten en giften in ontvangst nemen. Zij worden gesubsidieerd door de Vlaamse Gemeenschap volgens regels die worden uitgewerkt door de Vlaamse Executieve. Ook de gemeenten kunnen lokale radio's subsidiëren.

De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

Hoofdstuk IV

Slot- en overgangsbepalingen

Artikel 12

Hoofdstukken II en III van de wet van 23 juni 1961 betreffende het recht tot antwoord, ingevoegd bij de wet van 4 maart 1977, zijn toepasselijk op de bij dit decreet bepaalde uitzendingen.

- **Aangenomen.**

Artikel 13

Met in achtneming van artikel 14 van dit decreet wordt het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's opgeheven.

- **Aangenomen.**

Artikel 14

De niet-openbare radio's, die zijn erkend op basis van het decreet van 6 mei 1982 houdende organisatie en erkenning van niet-openbare radio's, behouden hun erkenning en moeten geen nieuwe erkenningsaanvraag indienen.

De niet-openbare radio's, erkend op

basis van het decreet van 6 mei 1982, moeten evenwel binnen de 6 maanden na de inwerkingtreding van dit decreet de bewijzen indienen bij de Administratie van de Vlaamse Gemeenschap dat zij voldoen aan de bepalingen van onderhavig decreet, zo niet verliezen zij hun erkenning.

- **Aangenomen.**

Artikel 15

Artikel 12 van de wet van 6 februari 1987 betreffende de radiodistributie en teledistributienetten en betreffende de handelspubliciteit op radio en televisie, wordt, wat betreft de lokale radio's erkend op basis van de bepalingen van dit decreet, opgeheven.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur eerst stemmen over het voorstel tot verdrag. Afhankelijk van die stemming zullen wij dan al dan niet stemmen over het gehele voorstel van decreet.

INTERPELLATIES (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer H. Suykerbuyk tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het vestigen van de zetel van de Vlaamse Executieve op het Martelaarsplein te Brussel

Interpellatie van de heer G. Annemans tot de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het met de Brusselse Executieve in verband met het Martelaarsplein gesloten akkoord

De Voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde interpellaties van de heer Suykerbuyk tot de heer Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, over het vestigen van de zetel van de Vlaamse Exe-

cutieve op het Martelaarsplein te Brussel en van de heer Annemans tot Minister Geens over het met de Brusselse Executieve in verband met het Martelaarsplein gesloten akkoord.

De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, zoals in de media werd vermeld is een akkoord bereikt voor het dossier Martelaarsplein. Ik heb aan de Voorzitter van de Vlaamse Executieve gevraagd hem te mogen interpellieren op een ogenblik van het verbale geweld met argumenten en tegenargumenten. Hoewel het akkoord er is, wil ik deze interpellatie toch houden, enerzijds om de Voorzitter van de Executieve de gelegenheid te geven de inhoud van het bereikte akkoord toe te lichten en anderzijds om enkele bedenkingen te maken bij het zogenaamde samenwerkingsmodel waarvan men zegt dat het een essentiële sleutel is in het federaal bestel.

Ik begin met het laatste. Wat het akkoord moge zijn, en hoe goed het moge zijn, het dossier Martelaarsplein had normalerwijze, gezien het samenwerkingsmodel, geen probleem mogen vormen en niet alleen omdat er sedert 1985 een protocol werd afgesloten tussen de Regie der Gebouwen in haar kwaliteit van eigenaar, en de Voorzitter van de Vlaamse Regering. Daarin stond met zoveel woorden dat de eigendomsoverdracht een feit was.

In een zindelijke federale staat mag er zich ter zake geen probleem stellen. Wanneer een deelstaat haar hoofdstad aanduidt - Vlaanderen koos voor Brussel - dan mag die bij de uitbouw ervan niet worden gehinderd door een instelling, in dit geval de Brusselse Executieve. Dit is een minimum aan Bundestreue die blijkbaar ter zake niet bestaat gelet op hetgeen wij mochten vernemen vanwege de Brusselse Executieve bij monde van haar Voorzitter de heer Picqué. Hij dreigde zelfs met onteigening wat mijns inziens helemaal niet past in dat samenwerkingsmodel waarover men het steeds heeft.

Men mag zich de vraag stellen of de Voorzitter van de Brusselse Execu-

Suykerbuyk

tieve zomaar een eenmansstrategie mag voeren en een bepaald beleid aankondigen gelet op de consensusverplichting voor de besluitvorming binnen de Brusselse Executieve. Die vraag moet eigenlijk in de instelling van het Hoofdstedelijk Gebied worden gesteld maar zij mag ook hier naar voren worden gebracht al was het maar omdat het Hoofdstedelijk Gebied voor de Vlamingen geen ander gebied is. De Vlaamse Gemeenschap mag, als het om haar belangen gaat, weten en eisen dat degenen die in Brussel de uitvoerende macht uitoefenen dit doen overeenkomstig de termen van de wet op de Brusselse instellingen.

Het lijkt bovendien nogal triest – men mag ook zeggen driest – dat een Hoofdstedelijk Gebied moeilijkheden maakt als de grootste deelstaat binnen de federale staat in Brussel haar zetel, de kabinetten van haar regeringsleden en haar administratie wil vestigen. Men zou hier, als men het federalisme correct wil beleven, een coöperatieve medewerking mogen verwachten.

Wanneer ik zie hoe in andere federale staten het probleem van de hoofdstad wordt benaderd heb ik toch verontrustende bedenkingen over de wijze waarop de Brusselse Executieve zich de laatste maanden heeft opgesteld met betrekking tot dit voor ons belangrijk Vlaams dossier. Dit betekent dat wij niet al te euforistisch moeten doen over samenwerking : sleutel en voorwaarde voor een federale staat.

Ik stel vast dat de instellingen van onze Gemeenschap in Brussel niet welkom zijn en men het Vlaams bestuurlijk apparaat lievert gevestigd ziet buiten de hoofdstad. Ik meen dat dit een verontrustende ontwikkeling is tenzij hier ook andere belangen zouden hebben gespeeld. Het zou mij niet verwonderen dat de vastgoedsector ook in deze aangelegenheid bedrijvig is geweest ; die is meer gewoon haar wetten op te leggen. Indien dit het geval is zou dat al te kras zijn.

Mijnheer de Voorzitter van de Exe-

cutieve, ik heb u in mijn interpellatienota vier vragen gesteld.

Mijn eerste vraag was : blijft de Vlaamse Executieve erbij dat de zetel van de Vlaamse Executieve langs het Martelaarsplein te Brussel moet worden gevestigd, met name in het Noord- en Zuidgebouw.

Ik neem aan dat u bevestigend zult antwoorden en zeggen dat het vervat is in het bereikte akkoord. Ter verduidelijking zou ik toch het volgende willen vragen : vergis ik mij wanneer ik, met bepaalde commentatoren, zeg dat het akkoord lijkt afgeschreven van hetgeen is voorgesteld door de Voorzitter van de Brusselse Executieve, de heer Picqué en waarbij de Vlaamse Regering aan het protocol een interpretatie geeft die haaks staat op wat de heer Picqué voor ogen heeft ? Ik heb het hier over de huisvesting. Waar huisvesting staat moet dit door de Executieve worden ingevuld door het begrip ambtswoning. Ik breng dit naar voren om te voorkomen dat men later zou zeggen dat men hier met een handigheidje de zaak heeft opgelost. Ik vraag dus of het begrip huisvesting-ambtswoning op een reële, effectieve en niet kostenverslindende manier kan worden ingevuld. Men kan altijd aan huisvesting doen. De vraag is of dat kan worden ingepast in het vooropgestelde akkoord.

Tweede vraag – en zij is wellicht de belangrijkste – welke stappen dienen nog te worden gezet ? Welke zijn de urbanistische hinderpalen die thans nog bestaan voor de realisatie van de huisvesting van de Vlaamse Executieve in voormelde gebouwen ?

Ik begrijp – en u zal wellicht de juiste informatie geven – dat het Brussels Gewest instaat voor alle nodige bouwvergunningen. In de lange lijdensweg van dit dossier inzake bestemming, werd het geweer echter vaak van schouder veranderd.

Is het juist dat de nieuwe bestemmingen, waarbij aan de zogenaamde woonfunctie een plaats wordt toegewezen, nog door een Bijzonder Plan van Aanleg moeten worden bekrachtigd ? Zo ja, dan speelt de stad Brussel, als gemeente, een zelfstandige

rol, tenzij er in de ordonnancerende regelingen van het Hoofdstedelijk Gebied een andere afwijkende regeling bestaat. Deze is mij echter niet bekend ; ik geloof trouwens niet dat ze bestaat. Bijgevolg ga ik ervan uit dat een gemeente, bij de opmaak van een Bijzonder Plan van Aanleg, een beslissende en ook een zelfstandige rol speelt.

Mijn vraag is in het kader van punt twee : werd de stad Brussel bij de oplossing voor het Martelaarsplein betrokken, derwijze dat zij nadien geen verdragingsmanceuvers kan uitvoeren, wat bij een BPA-procedure niet eens zo moeilijk is ?

Derde vraag : waarom werd er nog geen uitvoering gegeven aan het protocol van 11 oktober 1985 tussen de Belgische staat en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de restauratie en het bezettingsklaar maken van het Noord- en Zuidgebouw op het Martelaarsplein ?

U zal vanzelfsprekend antwoorden dat de correcte uitvoering van dit protocol ons niet voor de moeilijkheden zou geplaatst hebben die wij thans kennen. Ik hoop dat ik mag zeggen : gekend hebben, want dit zou dan betekenen dat het bereikte akkoord waterdicht is. Ik heb vernomen dat meermaals werd gepoogd het protocol uit te voeren en dat er zelfs meerdere bouwaanvragen werden ingediend, te beginnen vanaf de periode 1985. Welk lot werd aan deze aanvragen beschoren ?

Als het probleem van de nieuwe bestemming, waarbij de woonfunctie in het gebouwencomplex werd toegevoegd, zich slechts stelde in 1980 en ze vandaag nog niet werd geformaliseerd in een BPA, stel ik de vanzelfsprekende vraag : wat gebeurde er voordien met de ingediende bouwaanvragen ? Zij hadden immers hun normaal beloop moeten krijgen. Hebben zij dit niet gekregen ? Waarom niet ? Werd door een bepaalde instantie in de procedure een afwijkende beslissing genomen ? Werd de bouwaanvraag ingetrokken ? Dit zijn dus een aantal vragen betreffende de gebeurtenissen tijdens de periode 1985-1988.

De vierde vraag sluit aan bij de derde

Suykerbuyk

vraag. Wat betekenen de stedenbouwkundige attestaten nummer 2 eigenlijk nog in deze context ? Ik moet daar geen verduidelijkende beschouwingen bij maken.

Mijnheer de Voorzitter van de Executieve, dit zijn dus de verschillende vragen die ik in het kader van deze bondige interpellatie wens te stellen.

Sta mij toe afrondend te zeggen dat het akkoord een akkoord is dat u zal toelaten vlug tot realisatie te komen. In dat verband vraag ik u of er reeds een bepaalde timing werd vastgelegd voor de afwikkeling van dit dossier ?

Tevens hoop ik dat uit uw antwoord zal blijken dat dit akkoord niet de hypotheek draagt van het dubbelzinnige, evenmin als van het zodanig interpreteren dat men met haaks op elkaar staande argumenten moet werken, wat de situatie in de toekomst alleen maar kan bemoeilijken.

Tenslotte hoop ik – en het woord is toepasselijk in verband met het Martelaarsplein – dat, nu de martelgang voorbij schijnt te zijn, het woord aan de bouwers is, weliswaar bijgestaan door goede architecten.

De Voorzitter : Collega's, ik stel vast dat de heer Annemans als interpellant afwezig is. De interpellatie wordt dus beschouwd als ingetrokken.

Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, collega's, op 3 oktober laatstleden hebben de heren Picqué, Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve, de heer Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer en ikzelf het protocol-akkoord ondertekend. Die ondertekening is eigenlijk de bekroning van een lange reeks beslissingen.

De eerste beslissing dateert van 30 juli 1982, toen wij besloten de ministeriële kabinetten van de Vlaamse Executieve te huisvesten op het Martelaarsplein te Brussel. Dat lag voor de hand, gelet op het feit dat wij door opeenvolgende aankopen tussen 1968 en 1981 eigenaar waren geworden van een groot gedeelte van

de bestaande gebouwen ten behoeve van de Diensten van Nederlandse Cultuur. Die aankopen geschieden destijds door de Belgische staat omdat de Vlaamse Gemeenschap zelf geen rechtspersoonlijkheid had. Deze rechtspersoonlijkheid werd haar slechts toegekend in 1980.

Vervolgens was er het decreet van 6 maart 1984 waarbij Brussel werd uitgeroepen tot hoofdstad van de Vlaamse Gemeenschap. Ik herinner mij nog zeer goed dat wij op dat ogenblik door het Brussels stadsbestuur hartelijk welkom werden geheten. Ik werd uitgenodigd op het stadhuis te Brussel waar ik de burgemeester en het schepencollege ontmoette die mij feliciteerden omwille van het feit dat wij onze zetel in Brussel hadden gevestigd. Toen werd ons beloofd al het mogelijke in het werk te stellen om het ons gemakkelijk te maken, en efficiënt te kunnen werken. Deze belofte werd nadien niet helemaal nagekomen, vandaar het latere conflict.

De beslissing was één zaak, maar het feit of wij de realiteit aankonden was een andere zaak. Inderdaad, die gebouwen waren onderworpen aan een aantal stedenbouwkundige voorschriften en bevonden zich bovendien in een belabberde toestand. Vandaar dat op 11 oktober 1985 een protocol-akkoord werd gesloten tussen de Belgische staat, vertegenwoordigd door de heer Olivier, toenmalig Minister van Openbare Werken, en de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door mijzelf. Hierbij werd besloten zo snel mogelijk over te gaan tot de restauratie van het Noord- en het Zuidgebouw, met de bedoeling deze gebouwen aan de Vlaamse Gemeenschap over te maken in het kader van de wet van 1980, artikel 12. Op dat vlak rijzen geen problemen. Het probleem situeert zich op het ogenblik dat vanuit de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve bepaalde onvriendelijke signalen werden uitgezonden.

Ik wens nu niet de historiek te schetsen, maar wel te antwoorden op de zeer concrete vragen van sommige leden.

Eerst en vooral werd een nauwkeurig

protocol-akkoord opgesteld, overeenkomst die te goeder trouw door beide partijen moet worden uitgevoerd. Ook hier geldt deze fundamentele rechtsregel. Deze overeenkomst stipuleert dat het Noordgebouw een administratieve bestemming krijgt. De zetel van de Vlaamse Regering en het kabinet van de Voorzitter worden er gevestigd. Wat het Zuidgebouw betreft, is de voorkeur ervan bestemd voor bewoning en het grootste gedeelte van de achterkant voor huisvesting van de kabinetten.

De vraag is wat eigenlijk de juiste interpretatie is van het woord huisvesting. Er bestaat slechts één Frans woord voor twee Nederlandstalige begrippen, maar het is wel degelijk de algemene term die in dit geval van toepassing is.

Wanneer men echter met het woordenboek in de hand naar de exacte vertaling zoekt van het woord huisvesting, zou men als volgt kunnen vertalen : huis-vesting : maison-forteresse. Het ligt uiteraard niet in de bedoeling op het Martelaarsplein een forteresse op te richten ; het volstaat al dat de Amerikanen zeggen dat wij een fortress in Europa uitmaken. Zoals gezegd gaat het om de ruime betekenis van het woord.

Er werd gespecificeerd dat de voorgevel van het Zuidgebouw op het gelijkvloers zou dienen voor receptie ; de eerste en de volgende verdiepingen voor huisvesting – er is trouwens maar één hogere verdieping – tot en met het onderbrengen van de ambtswoningen van de Voorzitter en eventueel van de Ondervoorzitter van de Vlaamse Regering. Hieromtrent kan geen discussie bestaan.

Ik heb ook altijd gezegd een betekenisvolle aanwezigheid van de Vlaamse Regering te wensen en dit betekent uiteraard meer dan een deurknop, een bel of een vlag ; met andere woorden de aanwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in haar voorkomen en ook in de aanwending van dit gebouw.

Wij moeten vooruitgang maken in deze zaak. Daarom is in het protocol uitdrukkelijk voorzien dat spoed zal worden gezet achter de aflevering van de nodige vergunningen. Het ar-

Geens

tikel 5 zegt : Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest waarborgt de aflevering van de noodzakelijke bouwvergunningen ter realisatie van de werken voor de inrichting van het Noord- en het Zuidgebouw binnen een termijn van zes maand vanaf de aanvraag, voor zover het dit protocol respecteert. Er werd dus een termijn bepaald inzake de vergunningen. Binnen de zes maanden na de inwerkingtreding van het protocol zullen wij overeenkomstig de vroegere afspraken eveneens de nodige bouwvergunningen aanvragen.

Op uw vraag wat met de aanvragen gebeurt, die reeds werden ingediend en aanvaard, wijs ik erop dat ter zake het stedenbouwkundig attest nummer 2, dat verleden jaar in de maand mei werd uitgevaardigd, thans niet meer geldig is, aangezien het is vervallen. Bijgevolg is niemand daardoor gebonden. In die periode was ik trouwens niet meer verantwoordelijk voor de huisvesting van de kabinetten van de Vlaamse Regering, noch voor de huisvesting van onze diensten in het algemeen, maar wel mijn collega van Openbare Werken. De termijn van dit stedenbouwkundig attest is thans evenwel verstreken.

In de geest van wat daar werd afgesproken hebben wij ons voorgenoemen dat wij ons daardoor zullen laten leiden bij onze verdere werkzaamheden ter zake.

Het protocol tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap wordt niet gewijzigd. Dit protocol werd geldig overeengekomen en de staat is ertoe gehouden de verplichtingen in dit kader aangaan, ook te respecteren. In het protocol wordt tevens bepaald dat de Staatssecretaris voor Institutionele Hervormingen, de heer Dupré, daartoe de nodige initiatieven dient te nemen. Ter zake kunnen dus geen betwistingen meer bestaan.

Dit protocol moet worden beschouwd in het kader van een te goeder trouw aangegane overeenkomst, evenals van een blijk van goede nabuurschap, waarbij wij ons aan de door het Brussels Gewest opgelegde stedenbouwkundige verplichtingen onderwerpen. Dit is de normale rege-

ling. Immers, ook wanneer de centrale overheid een bouwvergunning bij de Vlaamse Regering aanvraagt, leggen wij de staat bepaalde voorwaarden op. De centrale overheid dient onze globale politiek op het vlak van ruimtelijke ordening en urbanisatie te volgen.

In het protocol werd eveneens een verdeling van de lasten voorzien. De kosten verbonden aan de buitenwerken van de geklasseerde gevel en het geklasseerde dak vallen ten laste van de centrale overheid en deze voor de binneninrichting van het gebouw vallen ten laste van de Vlaamse Gemeenschap.

De kosten werden geraamd op – ik actualiseer – 1 miljard, die fifty fifty zouden worden verdeeld. Het spreekt vanzelf dat dit engagement moet worden nagekomen. Welke motieven de Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve ertoe hebben aangezet om dit probleem op het politieke forum te brengen, daarvan ben ik niet op de hoogte.

Ik wil alleen maar dit zeggen : Brussel moet aanvaarden dat de aanwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel niet onbelangrijk is. Dat Brussel, naast hoofdstad van Europa en België, ook de hoofdstad van Vlaanderen is, is een belangrijke troef. De Vlaamse Gemeenschap heeft van Brussel het centrum gemaakt waar de beslissingen worden getroffen. De Vlaamse Regering en de Vlaamse administratie zijn er gevestigd. Bovendien vergadert de Vlaamse Raad eveneens in Brussel, en binnenkort wellicht in een heel nieuw kader. Mijnheer de Voorzitter, ik hoop dat u niet zal worden geconfronteerd met gelijkwaardige moeilijkheden bij het verwerven van de nodige bouwvergunningen. In ieder geval, dit is een leerrijk dossier. Maar dat heeft nu niets met de grond van de zaak te maken.

Er werd door de respectievelijke Executieven een overeenkomst, een protocol goedgekeurd dat spoedig in het Staatsblad zal verschijnen. Beide partijen zullen ongetwijfeld voordeel halen bij dit protocol. Het betekent immers een toegevoegde waarde

voor het Martelaarsplein en de hoofdstad. Tenslotte wordt hiermee ook één van de prioriteiten van de Vlaamse Gemeenschap ten opzichte van Brussel gerealiseerd. (**Applaus bij de meerderheid**)

De Voorzitter : De heer Annemans heeft het woord.

De heer G. Annemans (op de tribune) : Mijnheer de Voorzitter, ik wens in het kort nog even een drietal punten van dit dossier te belichten bij wijze van repliek.

Vlaanderen heeft nooit de bedoeling gehad om stedenbouwkundige voorschriften niet na te leven. Dat kan dus onmogelijk het argument geweest zijn dat in de zieleroerselen van de Minister-president van de Brusselse Executieve heeft geleefd. Het verwondert mij dan ook dat de Voorzitter van de Vlaamse Executieve zich afvraagt waarom de heer Picqué in godsnaam een politieke zaak van dit dossier maakt. Dat is, ons inziens, evident. De heer Picqué heeft van de symbolische functie die wij aan het Martelaarsplein toekennen symbolisch gebruik willen maken om symbolisch te laten zien dat Vlaanderen zoal niet in Brussel niet welkom is, dan toch in ieder geval geen al te hoge pet in zijn zogenaamde Vlaamse hoofdstad mag opzetten.

Onze repliek moet dan ook niet zijn, zoals de Voorzitter het voorzegt : Ik heb Brussel laten weten dat het voor Brussel belangrijk is dat de Vlaamse Executieve daar verblijft, maar, voilà, Brussel is de Vlaamse hoofdstad en de heer Picqué mag zijn bevoegdheden hebben – wat wij al dan niet betreuren – maar aan dat feit moet de heer Picqué dan maar wennen. Wij hadden dus een meer radicale en agressievere aanpak verwacht dan nu.

Nu hebt u dat op het forum van de onderhandelingen, en dan nog in hoge mate geheime onderhandelingen, geregeld. De symbolische kracht van dit dossier is volgens ons onvoldoende aangegrepen om op een symbolische manier aan te tonen dat Brussel onze hoofdstad is. Wij hadden zoals de heer Picqué op een psychologisch harde manier moeten tewerk gaan om hem duidelijk te maken dat Brussel niet zijn maar ons gebied is en meer bepaald onze hoofdstad.

Annemans

Wij hebben natuurlijk zelf ook een grote fout in dit dossier gemaakt. Zo hebben wij met dit dossier, meer bepaald met de restauratie en met het betrekken van de gebouwen, geen haast gemaakt. Wij hebben het laten aanslepen tot er een derde – Brussels – Gewest was dat effectief met ultimatum en onteigeningen kon dreigen. Dat is toch wel onze fout.

Tot slot wens ik toch even aan te dringen op het officiële engagement waarvan ik niet weet hoe officieel het thans is. Aanvankelijk heeft de Voorzitter van de Executieve via de radio laten weten dat de ambtswoning van de Voorzitter mogelijkwijs in dit gebouw kan worden gevestigd. Nu hoor ik de Voorzitter beschrijven – verdieping per verdieping – hoe er toch een ambtswoning en een zetel van de Executieve zal komen. Ik zou enkel willen dat hij een stap verder gaat en hier een officieel engagement aangaat. Het is niet mijn bedoeling de heer Picqué gezichtsverlies te laten lijden maar ik meen dat als het officieel wordt gesteld hij achteraf niet kan zeggen dat hij niet wist dat het onze bedoeling was daar de ambtswoning, en niet minder dan dat, onder te brengen.

De Voorzitter : De heer Suykerbuyk heeft het woord.

De heer H. Suykerbuyk : Mijnheer de Voorzitter, bij wijze van reплик wens ik de Minister-president in de eerste plaats te bedanken voor de gegeven uitleg. Mij interesseert vooral het resultaat en veel minder de symboliek, mijnheer Annemans. Ik wil mij ook niet vermeien in de semantiek inzake huisvesting of logement of nog een ander woord dat u gebruikte, mijnheer de Voorzitter van de Executieve. Ik wens u echter wel een vraag te stellen. Indien er een akkoord is bereikt dan is het toch belangrijk dat het waterdicht is. Indien ik het goed heb begrepen dan is de stad Brussel niet bij het akkoord betrokken.

Minister G. Geens : Jawel, dat blijkt uit het protocol.

De heer H. Suykerbuyk : Dit is dan belangrijke informatie want dat betekent dat de stad, die toch een zelfstandige politiek op het gebied van het tot stand brengen van het BPA kan voeren, door de gemaakte afspraken is gebonden.

De Voorzitter : Minister Geens heeft het woord.

Minister G. Geens : Mijnheer de Voorzitter, ingaande op de suggesties van de heer Annemans zullen wij bij een volgende gelegenheid het Vlaamse heir mobiliseren om gewapenderhand op te treden. †

De Voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De Voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden van deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen.

De vergadering is gesloten.

- De vergadering wordt gesloten om 12.47 uur.
